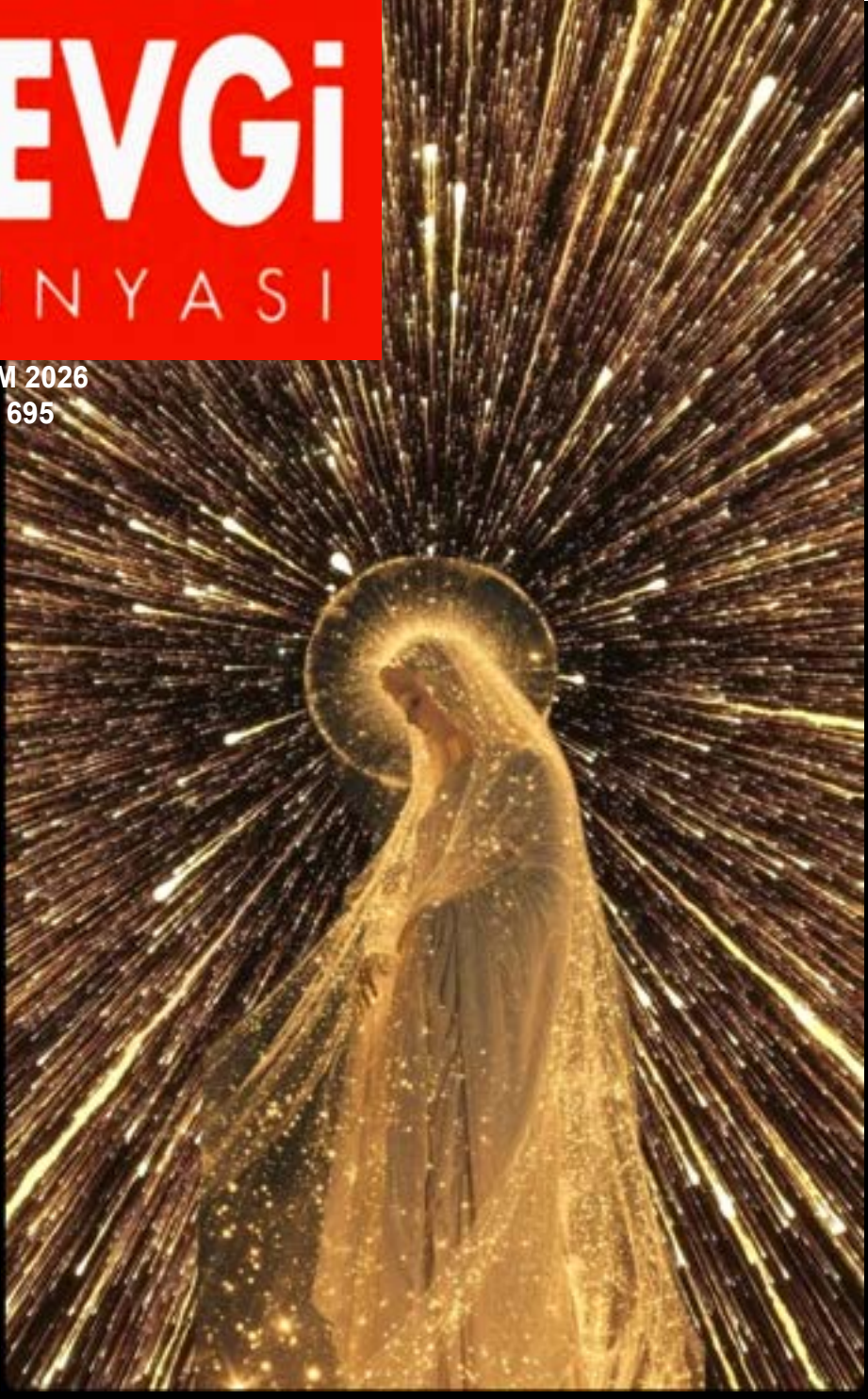
SEVGİ DÜNYASI

KASIM 2026
SAYI: 695

Hoş Geldin Sezgi

SEVGİ DÜNYASI

Aylık Kültürel ve Siyasi Dergi

Cilt: 58 Sayı: 695 Kasım 2026

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8, D: 32 Erenköy/İstanbul

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Dünya Elden Gitmeden 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Ne Ateist Evrimcilik Ne de "Yaratılış Modeli" 6
Ahmet Kayserilioğlu

Çalışıyorum Öyleyse İnsanım 12
Güngör Özyiğit

Çağdaş Felsefede Gelecek Kaygısı 16
Nihal Gürsoy

Michio Kaku: “Hükümetler, Artık Uzaylıların Olmadığını İspatlamalılar!” 24
Hasan Sonsuz, Derki’den

Yapay Zekâya Kim Söz Geçirecek? 26
Umut Fırat Eroğlu, Hürriyet’ten

İklim Değişiminde Faktör X - 4 31
Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Hoş Geldin Sezgi 41
Çeviren: Nelda İnan

Sezginin İnsanî Motoru 46
Canlı Kryon Celsesi
Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili Dostlar

Hani bazı anneler çocukları özellikle akşam vaktinde içine cin kaçmış gibi yerinde duramayan düşüncesiz yaramazlara dönüşünce "çok azgınlaştın, bir şey gelecek başına" derler ya. Çevremizde öyle insanlar çoğaldığında ister istemez o sözler geliyor akla. Biz insanlar kontrollü olmalıyız. Gücü ve parası olanlar, gerçek hayırlı gücün ve hak edilen bereketin nerede, nasıl beklediğini, gideceği kişiyi hangi esaslara göre seçtiğini öğrenmeden, bunun üstünde hiç düşünmeden her ne pahasına olursa ona sahip olmayı ihtirasla isterlerse, sonları iyi olmayacaktır. Akıllı insanlar bunu görür, hak çizgisini aşmamaya, yanlışı yapmamaya çalışırlar. Çünkü insan bir kere yoldan çıkmaya görsün, artık onu saptıranların elinde oyuncak olacaktır. Yanlış yerlere gidecek, dillere düşecek, nefesi kesilecek, sesi kısılacaktır. Çünkü bir işin içinde zerre kadar kötülük varsa o iş kötüdür kuralı her yerde işler. Bunun istisnası yoktur. Hayır düzeni kendi ritmi içinde aksamadan, işini bilerek tıkır tıkır çalışır, onun görünmez koruyucuları, bekçileri vardır. Yanlışa ve haksızlığa aldırmadan kendi gemisini yürütmeye çalışanlar öyle gideceklerini mi zannediyorlar? İçselliğe önem ve değer veren hassas kişiler mutlaka hissediyorlardır, insanlar günlük yaşantıda çok normal, olağan bir şeymiş gibi birbirinin gözünü çıkarmak için kaynaşıp dururken, sessiz sessiz bir şeylerin oluştuğunu. İyilik sessizdir, bazen fısıldar, hiç yüksek ses yapmaz, bağırmaz. Ona kulak verirseniz onu duyar ve her yerde görürsünüz. Sabretmesini bilen iyilerin 5 Basamak'lı merdiven yolunda büyük desteği, ümidi ve sığınılacak limanıdır o. Bir zaman bir soru sorulmuştu "iyiler, kötülerin sinsi, hileli ve ikiyüzlü metodları karşısında çoğu zaman zarara uğruyorlar; kötülüğü ve kötüleri azaltıp galebe çalmak için....." Cevap umulmadık şekilde gelmişti: "Bu onların iyi oluş, iyilik derecelerini gösterir. Size imtihan olunduğunuzu söyledik" dendi ve devam edildi: "İyiliği düşünmek, iyilikte devam etmek... Bundan hayırlı ne olabilir ki? İyilik, kötülüğü muhakkak yener... Bunu biliniz... Kötülüğün nereden, niçin geldiğini düşününüz. Ona yeteri kadar iyilikle mukabele ediniz. Göreceksiniz ki, her şey hayrınıza olacak." İyiler, iyilik derecelerini yükseltmek zamanı şimdi; ümitsizliğe hiç kapılmadan sabrı artırma vakti şimdi.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Yalnız kendini düşünenler, diğer insanların ve canlıların zararına davranmayı umursamazca sürdürenler az değil bugün Dünyamız'da. Doğayı kirletenler, doğal dengeyi bozanlar, geleceği artık belli olan büyük felaketleri çağıranlar suçludurlar. Ama öyle kritik bir dönemdeyiz ki, suçluları suçlayarak, lânetleyerek vakit geçirecek durumda değiliz. Çünkü Dünya'ya gelecek felaketler yalnızca onlara değil hepimizedir.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Dünya Elden Gitmeden

HER ŞEY YERİNDE GÜZEL

Yaradan'ın emriyle ve Yüce Varlıkların büyük bilgi ve çabalarıyla meydana getirilmiş olan Dünya gezegeninde, her şey en ince ayrıntılarına kadar düşünülmüş ve güzelce yerine konmuş durumdadır. Dünya üzerinde ve içinde yaşayan tüm canlı ve cansız varlıklar aynı düzen içinde akıp gidiyor. Düzen, sürekli değişen ortamlarda dengeleme mekanizmalarıyla sağlanıyor. Etki, tepki, karşı tepki, tekrar etki alışverişleri dengeyi koruyor. İnsanların bilgisiz müdahaleleri olmasa bu denge sonsuza kadar sürüp gider. Çünkü otomatizma (kendiliğinden işleyiş) öylesine güzel kurulmuş.

Örneğin kirlenen su buharlaşınca içinde erimiş veya bulaşmış zararlı maddeler dibe çöker ve su saf olarak gökyüzüne çıkar ve yağmur olarak tekrar geri döner. Dönen su zararlı maddelerden arınmış olarak yeryüzüne iner. Kezâ toprak tabakaları arasına inen su da süzüle süzüle arınır, temiz bir pınar suyu olarak tekrar yeryüzüne çıkar. Kirlenen suyun, toprağın ve havanın arınması, kendini temizlemesi için en güzel düzen kurulmuş ve aksamadan işlemektedir.

İnsan bedeni uzun süre sağlık ve huzur içinde yaşayacak şekilde eksiksiz ve güzel yaratılmış durumdadır. Vücut zararlı maddeleri bir ölçüde zararsız hâle getirecek koruyucu ve dengeleyici mekanizmalarla donanmış haldedir. Ama insanlar zararlı maddeleri aşırı derecede alınca, vücut onları zararsız hâle getirecek gücü ve zamanı bulamamaktadır. Aşırı içki, aşırı sigara kullanan kişiler kendilerini zorla hasta etmektedirler. Kezâ havadaki zehirli maddeler, baca gazları, egzoz gazları, fabrika atıkları havayı sürekli bozmakta, insan sağlığına zararlı sınırlara getirmektedir. İnsan hem kendi eliyle hem de başkalarının eli ile sürekli olan zehirlenmektedir. İnsan bilgisizce ve bencilce yaptıklarıyla yaşamın temeli olan suyu, havayı ve toprağı da bozmaktadır.

BU EVDE MİSAFİRİZ

Dünya'yı kuran, meydana getiren biz değiliz. İnsan, suyu, havası, Güneş'i, bitkileri ve hayvanlarıyla hazır bir Dünya'ya misafir ediliyor. Niçin, hiç düşündünüz mü? Bizi niçin misafir ediyorlar bu Dünya'da? Ve Karşılığında bizden ne bekliyorlar? Yani aldıklarımıza karşılık borçlarımız nelerdir? Hangi otele bizi karşılıksız misafir ederler ve ne kadar? Aslında aldığımız her nefeste, her lokma gıdada borçlanıyoruz ve her dakika borcumuz artıyor.

Hepimizi Sevgisinden Yaratan, bizden verdiklerine karşılık iki önemli şeyi istiyor. Birincisi öğrenerek, deneyerek bilgimizi ve sevgimizi artırarak yükselmemizi; ikincisi de öğrendikçe, yükseldikçe, olgunlaştıkça çevremize yararlı

olmamızı. Biz bütün çevremize yararlı oldukça Yaradan'a olan borcumuzu ödemeye başlarız. Bizim Bilgilerimiz'de bu şu sözlere dile getirilir: ***"O'na olan borcunuzu, biribirinize iyi yaptıklarınızla ve iyi verdiklerinizle ödersiniz."***

Bunu daha geniş düşünürsek yalnız insan kardeşlerimize değil, hayvanlara ve bitkilere de, misafir olduğumuz Dünya'ya da iyi davranmak gerekir. Onların da yaşamlarını kolaylaştırmak zorunda olduğumuz gibi Dünya'daki doğal dengeleri de korumak zorundayız. İyiliklerimiz, sevgimiz, bilgimiz, hayırlarımız arttıkça mutluluğumuz da artıyor. Kötülüklerimiz, zararlarımız arttıkça da mutsuzluğumuz, huzursuzluğumuz ve sıkıntılarımız artıyor. Gerçekleri misafir olduğumuz Dünya'dan öğreniyoruz. Oradaki her olayı, canlı cansız her varlığı inceleyerek bilgilerimizi artırıp, görüyor ve öğreniyoruz. Aldıklarımızı çevremize verdikçe mutluluğumuz daha da artıyor. Böyle yapmayıp misafir olduğumuz bu yere zararlı olmaya başlamışsak biz Dünya'nın istemeyeceği kötü bir misafir oluyoruz.

DÜNYA'YA NEDEN ZARAR VERİYORUZ?

Bir insan çevresine neden zarar verir? Önce kendisini, yalnızca kendi istek ve çıkarlarını düşündüğü için değil mi? Ama zarara, sıkıntıya uğrayanların da bir tepkisi ve karşıt hareketleri olacaktır. Bir gün kendisinden daha çıkarcı, daha cüretkâr ve saldırgan birisine zarar verdiğinde o daha büyük bir hışımla onun üzerine çullanacaktır. Yani yaptığı kötülükler kendisine dönecektir. Aslında bencillik bilgisizliğin bir tezahürüdür.

Dünya insanları, canlıları ve bütün imkânlarıyla bize hizmet etmektedir. Bütün canlılar karşılıklı haklarla ve görevlerle birbirine bağlıdırlar. Herkes en az aldığı kadar vermeye mecburdur. Aldığından fazlasını vermeye çalışan ise iyilik eden hayırlı insanlardır. Aldığının karşılığını vermeyen bencil ve kötü insandır. Aldıklarına karşı zarar verenler ise daha büyük kötülerdir. Kötülük çoğaldıkça Dünya yaşanacak yer olmaktan çıkmaktadır. Yalnız kendini düşünmek bir marifet gibi görüldükçe, bencillik çatışmaları bitmeyecek ve artacaktır.

DÜNYA ELDEN GİTMEDEN

Yalnız kendini düşünenler, diğer insanların ve canlıların zararına davranmayı umursamazca sürdürenler az değil bugün Dünyamız'da. Doğayı kirletenler, doğal dengeyi bozanlar, geleceği artık belli olan büyük felaketleri çağıranlar suçludurlar. Ama öyle kritik bir dönemdeyiz ki, suçluları suçlayarak, lânetleyerek vakit geçirecek durumda değiliz. Çünkü Dünya'ya gelecek felâketler yalnızca onlara değil hepimizedir. Öyleyse gerçeği görenlere düşen görev, onları

uyandırmak, gerçekleri öğretmektir. Ayrıca onların yapacakları zararlara engel olabilecek durumda olan yöneticileri ve bütün insanları sürekli uyarmak ve bilgilendirmek gerekmektedir.

Bilim adamları, ozon tabakasındaki yırtığın belli bir oranın üstüne çıkınca Dünya'yı sellerin kaplayacağını söylüyorlar. Son senelerde görüyoruz ki seller her yerde çok arttı. Sular içilmez hâle gelirse ne içeceğiz? Hava aşırı kirlenirse canlılar ne yapacaklar? Toprağı zehirli atıklarla kirletirsek o bitkilere geçip bizi de zehirleyecektir. Bilgisizce "hiçbir şey olmaz" demek felâketleri önlemez. Allah insana akıl vermiştir. İnsan sorumluluğunu bilmeyecekse bu verilen akla ve onca bilgiye ne gerek vardı? O, insana akılla birlikte istediğini yapabilme hürriyetini de vermiştir. İnsan isterse başkalarına ve Dünya'ya en büyük zararları verebilir. Ama onun sonuçlarına da gelecek belâlara da katlanmak zorundadır. Kötülerin zararı yalnız kendisine değil hepimize olmaktadır. Bilim ilerledikçe insanların doğaya, başka canlılara zarar verebilme gücü de çok artmıştır. Dünya küçüldü, insanların zarar verebilme güçleri arttı. Bir ülkede meydana gelen kötülük o ülke sınırları içinde kalmıyor artık. Derece derece tüm Dünya'ya yayılıyor. "Bana ne başka ülkelerden demek" rahatlığı kalmadı artık. Kendi vatandaşlarımızı düşündüğümüz gibi tüm canlıları da düşünmek zorundayız. Onlara gelecek zararların bize de yayılacağını bilerek, onları gerekirse uyarmak, gerekirse zorlayıcı yaptırımlar koymak zorundayız. Onlara engel olmamız, onları uyandırmamız hepimize için kaçınılmaz bir görev olmuştur artık.

Ne Ateist Evrimcilik Ne de "Yaratılış Modeli"

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

ESRARENGİZ BOEING 747

"TANRI YANILGISI" kitabında: "Tanrı Neredeyse Kesin Olarak Neden Yoktur" ana başlıklı dördüncü bölüm, yukarıdaki ara başlıkla başlar. Boeing 747 denmesi boşuna değil. İngiliz astronomi ve matematikçisi Cambridge Üniversitesi profesörlerinden Fred Hoyle (1915-2001) bir benzetmesinde bu harika uçaktan bahsetmiş. Hoyle'a göre dünya üzerinde yaşam, tesadüflerin etkisiyle başlayamaz. Benzetmesi şöyle: "Uçak parçalarıyla dolu bir hurdalığın altını üstüne getiren, silip süpüren bir kasırganın rastlantıyla bu parçaları birleştirerek uçmaya hazır bir Boeing 747 oluşturması olasılığı ne kadar sıfıra yakınsa, yani mümkün değilse, dünyada hayatın dış etkenlerle kendiliğinden başlayabilmesi de o kadar ihtimal dışıdır. Yaradılışçıların bu örneğe dört elle sarılarak evrimin imkânsızlığını, yani ihtimal dışı olduğunu iddia etmelerinden Dawkins acı acı yakınır. Onları ve Fred Hoyle'u Darwin'in "Doğal Seçilim" kuramının temellerini kavrayamamış olmakla suçlar. "Tanrı Yanılgısı"nın yazarına göre, "Doğal Seçilim"de rastlantılarla, tesadüflerle oluşma söz konusu değildir. Çok uzun zamanlarda, akıl almaz sayıdaki doğal etkenlerin, akıl almaz sayıdakı canlı varlıklarla etkileşimleri söz konusudur. Yani burada, istatistikteki "Büyük Sayılar Kuramı" işlemektedir. Dawkins "öyleyse" der "ihtimalsizlik kanıtı ileri sürülemez." Ağır işleyen bir süreçte, karmaşıklığın birdenbire ortaya çıkmadığını, kademe kademe, birbirine eklene eklene mükemmelliğe doğru gidildiğini anlatmaya çalışır. Fred Hoyle ve benzerlerinin "doğal seçilim" mantığını iyi anlayabilmeleri için aynen şu öğütte bulunur:

"Doğal seçilimin gücünün değerini gerçekten anlamak için belki de önce doğal seçilimle ıslanmalı, hattâ içine girip biraz yüzmelisiniz.'

Biraz ıslanma pahasına, şimdi biz, Boeing 747 örneğini daha da abartalım ve sonra da bunu organik âlemdeki bir örnekle karşılaştıralım: Formülü bilinen bir protein molekülünün, amino asitlerden rastlantılarla oluşabilme olasılığıyla.

Bir an için, sadece bir hurdalığın değil, tüm dünyanın, vidalarına varıncaya kadar Boing 747'nin bütün parçalarıyla dolu olduğunu kabul edelim. Her yer uçağın parçalarının milyonlarcası, milyarlarcasıyla dopdolu. Bitip tükenmeyen rüzgârlar, fırtınalar ve diğer doğa güçleri, bunları sürekli birleştirmeye çalışsa, uyuşmayanları anında bozup, yeni denemelere hazır bıraksa, milyarlarca yıl da geçse, bu güne kadar bir Boeing 747'nin oluşabilmesi aklımıza sığar mı?!...

Bu örneğin organik dünyadaki bir benzerini İsviçreli büyük matematik bilgini Charles Jugin Cai, ince olasılık hesaplarıyla ortaya koymuş. Tüm çevremizin sadece amino asitleri oluşturan 5

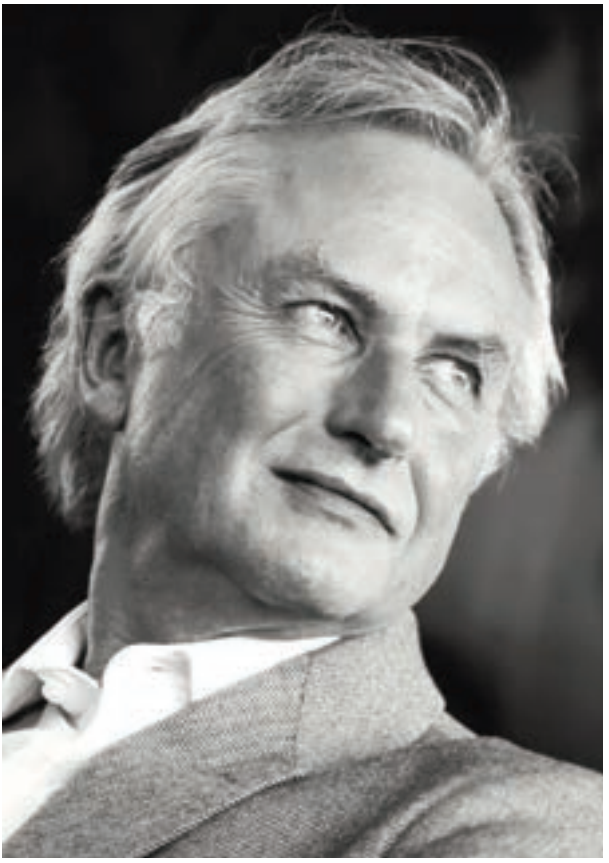
elementle dolu olduğunu ve bunların 20 çeşit amino asit oluşturmak için hızlı bir şekilde etkileşime girdikleri ön kabulüyle işe girişmiş. Ve meydana gelen amino asitlerin düzgün bir sırayla birleşerek bilinen bir protein molekülünü oluşturabilme ihtimalini hesaplamış. Vardığı sonuç, akla sığmaz bir sayı: Bir tek proteinin oluşma olasılığı 10 üzeri 160'ta bir. Ve bunun oluşabilmesi için de 10 üzeri 243 yıl geçmesi gerekir. Yani 1'in sağına 243 tane sıfır koyarak elde edilecek akıldışı bir sayı. Bizim 5 milyar yıllık dünya yaşımız bunun yanında bir dağın eteğindeki nokta bile değil.

ATEİST EVRİMCİLERİN CEVABI

Charles Darwin ve Russel Wallace tarafından ortaya konan evrim teorisinde; iki bilginin yorumlarında zıt görüşlerde olduğunu biliyoruz. Wallace, Allah'ın ortaya koyduğu evrim kanunu ile canlıları geliştirdiğine, yani bir tasarımın, bir bilgi ve aklın işe karıştığına inanır. Darwin ise aksine, evrimsel gelişmenin yalnızca doğal olayların sonucu olduğunu söyler. Wallace'a göre insana kadar gelinmesi için evrimin güdümlenmesi söz konusudur. Darwin'de ise belirli hiçbir amaç yoktur. Doğa neyi gerektiriyorsa, ortaya da o tür canlılar çıkar. Bu durumda biz insanlar olmayabilirdik belki de!...

6 kitabın yazarı Dawkins de tam tamına Darwin yorumuyla yaşama baktığından, tüm diğer ateist evrimciler ile birlikte, Fred Hoyle ve İsviçreli matematikçinin örneklerini haklı olarak şöyle cevaplayacaklardır:

"Bu hesapları bizler de biliyoruz. Sizler en organize bir uçak veya bilinen bir proteinin oluşması ihtimalini düşünüyorsunuz. Bizim teorimizin temelinde böyle bilinen bir şeyin oluşması söz konusu değil ki? Ayrıca en gelişmiş canlıların birdenbire oluştuğunu da söylemiyoruz. Önce en basitler kendiliğinden

oluştu. DNA'nın belli sürelerde kendini eşlediğini biliyoruz. Bu en basit oluşumlar da sürekli kendilerini eşleyerek çoğaldılar. Ve o basit oluşumlar yine doğal etkilerle değişik formlarda biraraya gelip daha karmaşıkları oluştu. Onlar da sürekli kendilerini eşleyerek çoğalıp durdular. Yani yüksek organizmalar tesadüflerle değil, piyangoda büyük ikramiyenin bir kişiye çıkması gibi, uygun birleşimler yaşamını sürdürürken, uygun olmayanların silinip gitmesiyle meydana geldi."

Geçmiş yazılarımı hatırlayanlar, bu konuda Fred Hoyle ile Dawkins'in ortasında bir yerde durduğumu anlamakta haklı olacaklardır. Fred Hoyle'un Dünya'da hayatın başlamasını kasırgaların bir uçak oluşturmasıyla örneklemesini yerinde bulmuyorum. Çünkü fosil kayıtlarından biliyoruz ki, yeryüzünde hayat 3 milyar yıldan beri var. Ve bunun ilk 2 milyarlık çok uzun döneminde sadece çekirdeksiz (prokaryot) tek hücreli bakteriler yaşamış Dünyamız'da. Ve onlar hâlâ da yaşamın en büyük nüfusunu oluşturuyorlar etrafımızda. Dolayısıyla hayatın, bir Boeing 747 karmaşıklığıyla değil, belki çekirdeksiz bakterileri de önceleyen daha basit bir canlıyla başladığını düşünmemiz daha gerçekçi bir yaklaşım olur.

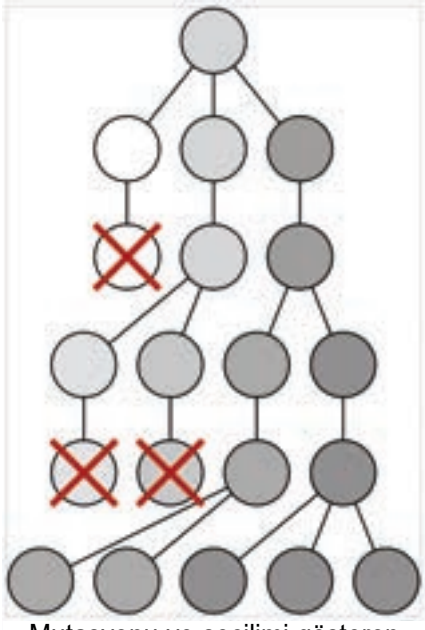
1953'deki Miller-Urey deneyinden dünyanın ilkel çorbasını oluşturan inorganik bileşiklerden, yüksek voltajlı alternatif akım geçirilerek amino asitler elde edildiğini biliyoruz. Diğer deneylerde protein benzeri diğer organik maddeler laboratuvarlarda elde edildi. Öyle anlaşılıyor ki, Dünyamız'da henüz hayat başlamadan, denizlerde oluşan organik moleküllerin, kozmik ışınlardan zarar görmeyecek şekilde, dalgalarla en az 15 metrelik derinliklere ulaştığını düşünmemiz, gerçeklerle uyuşuyor. Böylece daha sonra oluşacak en ilkel bir hücrenin yaşam ortamı peşinen sağlanmış oluyor. Ve o hücrenin bu çok elverişli çevrede, DNA'sıyla yıldırım hızıyla kendini eşleyerek tüm denizleri, okyanusları alabildiğine doldurmuş olması bugünkü biyoloji bilgilerimiz ışığında akla çok yakın geliyor... Peki sonrası?!...

Geçen sayımızda Darwin-Wallace evrim teorisini destekleyen biyolojik bulgulardan uzunca söz etmiştim. DNA'larda değişiklikler yapılabileceğini, türden türe geçişlerin biyolojik olarak imkân dâhilinde olduğuna, hayatın, evrim teorisinin öngördüğü gibi, basitten karmaşığa ilerleyebileceğine inandığımı açıkça ifade etmiştim. Ama bu geçişler, bu karmaşıklaşma Darwin'in ve onun izinden giden Dawkins'in öne sürdüğü gibi sadece bilinçsiz, hedefsiz ve plansız dış etkenlerin mi, yoksa Wallace'ın inandığı gibi bilgili ve bilinçli tasarımların etkisiyle mi gerçekleşti? Bu, ileriki yazılarımın ana konusu olacak. Tamamen bilimsel bulgular içinde kalarak, yazarımıza ters düşmek pahasına evrim teorisinin ikinci kurucusu Wallace'ın yorumunu doğrulayacak kanıtlar üzerinde detaylı duracağız…

Bu sonraki işimiz. Şimdi en iyisi biz "Tanrı Yanılgısı"nın 4. Bölümünde kaldığımız yere tekrar dönüp, oradan ilerlemeyi sürdürelim.

BİR BİLİNÇLENDİRİCİ OLARAK DOĞAL SEÇİLİM

Kitapta 4. bölümün başlığı da bu. Okuyucu bilinçlenmeye hazır, yazarın "Doğal Seçilim" hakkında bilimsel olarak neler söyleyeceğini merek ede ede sayfaları çeviriyor ve maalesef neredeyse Tanrı'nın olmadığını kanıtlamak için karşı tez olarak öne sürdüğü doğal seçilimin bu her biri birbirinden ayrı muhteşem yapıdaki 10 milyon canlı türünün oluşmasını nasıl sağladığıyla ilgili doğru dürüst bir cevap bulamıyor. Ya ne buluyor? Nerede ise bir propaganda kitabı gibi isim isim örnekler vererek,

Mutasyonu ve seçilimi gösteren bir diyagram

kimleri tezleriyle ateizme ısındırdığının sayfalarca açıklanmasını…

Zaman zaman Darwin'in yanında Wallace'ın da ismini anıyor ama onun doğal seçilime inanmakla beraber, bunu kullanan bir bilince, bir tasarımcıya da inandığından tek satır bile söz etmiyor.

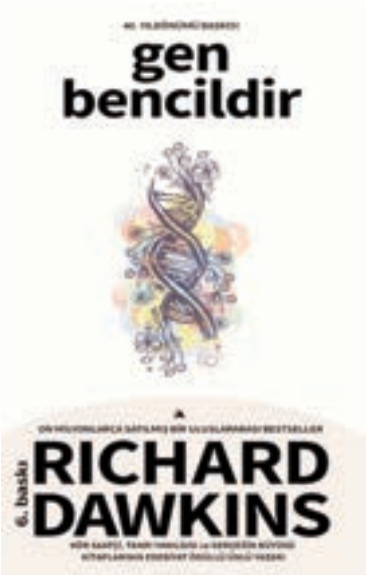
Ben şahsen isterdim ki, canlıların tek tek yaratıldığı, evrimin olmadığı hattâ Dünya'nın birkaç bin yıllık bir geçmişi olduğu gibi bugün kolayca reddedilecek "Yaratılış Modeli" görüşlerine kolayından savaş açacağına, yanlışını ortaya çıkarsın. Wallace yorumunu biyolojik kanıtlarla çürütsün. Ama bunu yapmak için her türe özgü birbirinden doğal seçilimle türemesi imkânsız içgüdülere bir yorum getirmesini isterdim ondan. Ve dahası 530 milyon yıl önceki 10 milyonluk kısa bir jeolojik süreçte, örneğin 5 gözlü, hortumlu hayvanların "Kambriyen Patlaması" diye adlandırılan dönemde birdenbire nasıl beliriverdiklerini açıklamasını. Bunun yalnızca doğal seçilimle nasıl mümkün olacağını... Bunların hiçbirisi yok kitabın bu en önemli bölümünde. Her neyse, biz yine 4. bölümü incelemeyi sürdürelim.

İNDİRGENEMEZ KARMAŞIKLIK

Onlarla savaşmak kolay ya, Dawkins yine yaratılış modeli yandaşı Hıristiyan dindarların, muhteşem beden yapılarının, organların ahenkli çalışmalarının tesadüfen oluşmayacağını ortaya koyan örnekleri üzerinde bitmeyen yorumlarla sayfaları dolduruyor. Doğal seçilimin

rastlantıyla değil, adım adım birikimlerle bu sonucu sağladığının bir reklâm spotu gibi sürekli tekrarı... Ama bunu nasıl yaptığı, nasıl sağladığıyla ilgili biyolojik doyurucu kanıtlar yine yok. Örneğin: "Fotosentez sırasında yaklaşık olarak 70 farklı tepkime olur. Bu gerçekten de mucizevi bir olaydır" diye karşı savı ileri süren dindarların kitaplarından alıntılar yapar. Onların "bunun açıklaması rastlantısallık olabilir mi, buna sahiden inanabilir miyiz?" sorusuna Dawkins'in verdiği cevabı, bilgiden ziyade polemiklerle, tekrarlarla sayfalar doldurulduğunu göstermek için aynen aktarmak istiyorum. Yazar, çok sıkıştığı yerlerde, hem de pek çok yerde "Siz bunları Allah yarattı diyorsunuz, peki öyleyse O'nu kim yarattı?" diyerek konuyu başka bir mecraya taşımakta da çok mahir.

Lâfı fazla uzattık. Öyleyse dindarların fotosentez mucizesini kastederek,

"Bunun açıklaması rastlantısallık olabilir mi, buna sahiden inanabilir miyiz?" sorusuna Dawkins'in cevabını aynen aktaralım en iyisi:

"Hayır, buna inanmamalıyız; ancak örneğin ardından örnek tekrarlaması, bizi hiçbir yere ulaştırmaz. Yaratılışçı mantığı hep aynıdır: Bazı doğal fenomenlerin rastlantısal olarak varolması, istatistiksel olarak çok imkânsızdır. Ve ilaveten bu fenomenler genelde çok karmaşık, çok güzel, çok huşû uyandırıcıdır. Bu yazarların rastlantısallığa sunabilecekleri tek alternatif, Tasarım'dır. Bunların hepsi bir tasarımcı tarafından yaratılmış olmalıdır. Ve bilimin bu hatalı mantığa yanıtı da hep aynıdır. Rastlantısallığın tek alternatifi tasarım değildir. Doğal seçilim daha iyi bir alternatiftir. Aslında tasarım daha en başında gerçek bir alternatif değildir. Çünkü çözdüğü sorundan daha büyük bir sorun doğurur: Tasarımcıyı kim tasarladı? Rastlantısallık ve tasarım her ikisi de istatistiksel ihtimalsizliğin çözümü olarak başarısızdırlar. Çünkü biri bir başka sorun doğurur, diğeri ise sorunu kısır döngüye çevirir. Doğal seçilim gerçek bir çözümdür. Şimdiye kadar sunulmuş yegâne işleyen çözümdür. Ve yalnızca işleyen bir çözüm değil, aynı zamanda müthiş bir şıklığın ve gücün açıklamasıdır..." (Tanrı Yanılgısı, sayfa 117-118)

Gelecek yazımda, yine "Tanrı Neredeyse Kesin Olarak Neden Yoktur" başlıklı 4. bölümle ilgili düşüncelerimi aktarmayı sürdüreceğimI

Çalışıyorum Öyleyse İnsanım

Güngör Özyiğit, Psikolog

Ne güzel insanın kendini işine vermesi ve çalışıp kendinden vererek yükselip, yükseltmesi! Verdikçe verilecek çok şey olduğunu görmesi. Öylece aklını ve gönlünü emeğine katarak hep çalışarak yeni şeyler vererek mutluluğa ermesi.

Çalışma insanın değerini ortaya çıkarır ve ona saygınlık kazandırır. En küçük bir iş bile, eğer canla başla yapılıyorsa, en değerlidir. İş, Sayın Tonguç'un dediği gibi, insanın mimarı ve miyarıdır. Yani insan işi ile ölçülür ve yine işi sayesinde yükselir.

Yıllar önce işine aşkla bağlı bir ayakkabı boyacısı tanımıştım Rumelihisarı'nda. Her gün aynı saatte iskele yanındaki yerine gelir, bodur hasır iskemlesine oturur, pırıl pırıl parlayan boya sandığını önüne koyar ve çalışmaya başlardı. Tertemiz üstü başı, eldivenli eli, efendi hâli ve işindeki mahareti ile herkesten saygı görürdü. Boğazın her yerinden müşterisi vardı. İşine ve insanlara en iyi hizmeti sunmaya öylesine gönül vermişti ki, eşe, dosta Avrupa'dan özel boya ve cilâ getirtirdi. O geldiğinde, mutlaka birkaç müşterisi bulunurdu. Ve herkes sırasını bekler, saygıyla ayakta dururdu. Diğer boyacıların aldığının iki misli para alırdı. Ama her titiz insan, ayakkabısını ona boyatırdı. Öyle yapmakla daha akıllıca ve kârlı davrandığına inanırdı. Çünkü başkasının boyası iki üç gün dayandığı halde, onun boyasının ve cilasının pırıltısı on-on beş gün sürerdi.

Ve onun çalışmasını seyretmek ömre değerdi. Ayağınızı boya sandığına koyduğunuzda, paçanızı itina ile kıvırır, ayak bileğinizin iki yanına çorap koruyucuları sıkıştırırdı. Ayakkabınızın üzerinde elini okşarcasına bir gezdirir, iyicene bir temizleyip fırçalardı. Sonra boya sürer, süngerle boyayı ayakkabının her milimetre karesine iyice yedirirdi. Derken fırçalı eller, çabuk ve artistik bir şekilde, makine gibi işlemeye başlardı. Sıra cilâ faslına geldiğinde, iki parmağına doladığı cila beziyle, ayakkabınız özene bezene cilâlanırdı. Sonra yine eller, fırça cezbesine tutulmuşçasına sağlı sollu süratle çalışırdı. En sonunda iki eliyle gerdiği lacivert kadifeyi ayakkabınız üzerinde ustaca dolaştırıp, yandan bir matador çevikliği ile çekerdi. Ayakkabınız pırıl pırıl cilâlanmış bir ayna haline geldiğinde, onun yüzü de aydınlanır, işinden ve eserinden memnun bir halde gülümserdi. Ve siz, parayı seve seve verirken, işini sanat düzeyine çıkarmış olan bu insana, saygıyla teşekkür etmekten kendinizi alamazdınız.

HİZMETİN HER TÜRLÜSÜ GÜZEL

Birkaç ay önce, genç güzel bir kızla konuştum. Ezik bir hâli vardı. İşini sordum. Utana sıkıla, bir güzellik enstitüsünde manikür ve pedikür yaptığını söyledi. Ezikliğinin nedenini anladım ve "işinizi seviyor musunuz?" diye sordum. "Hayır" diye yanıtladı. Halinden, tavrından işini küçük gördüğü belliydi. İnsanların, elini, ayağını temizlemek, tırnaklarını düzeltmek ona onur kırıcı bir iş gibi geliyordu. İşine değer vermediği için kendini de değersiz ve kadersiz buluyordu.

Ona Hz. İsa'nın, son akşam yemeğinde, havarilerin ayaklarını yıkadığını ve "Ben nasıl sizin önünüzde küçülüp hizmet ediyorsam, sizler de insanların önünde aynen öyle yapın" dediğini anlattım. Dikkatle dinledi ve sanki gözlerinden bir perde kalktı. Sonra kendisine, insanın işi ile hem insanlara hizmet ettiğini hem de geçimini helâlinden sağladığını belirterek şöyle devam ettim:

"Ne güzel bir işiniz var. Siz insanların el ve ayak parmaklarını temizliyor, tırnaklarını düzeltiyor, estetik bir hâle getiriyorsunuz. Öylece çok güzel bir hizmet sunuyorsunuz. Ayrıca yakın bir ilişki içinde hizmet verdiğiniz birçok insanın sevgi ve dostluğunu kazınıyorsunuz. Manikür ve pedikür, haftada veya on günde bir tekrarlanan bir olay. Demek ki, dostluklarınız ve hizmetiniz süreklilik kazanıyor. İşinizin değerini bilir, severek yapar ve kendinize dost bir çevre kurar, ileride işinizi tek başınıza da yürütebilirsiniz. Hem dost, hem para kazanır işinizin efendisi olarak emeğinizin meyvesini yersiniz. Daha ne istiyorsunuz?" Kızcağız heyecanlandı, gözleri parladı ve bir an önce işinin başına gitmek için izin istedi.

ELLERİN İŞLEMESİ

Voltaire, işe yarayan ellerin güzelliğini şu şekilde dile getirir: "Bir parça hayır işledim; odur en iyi eserim."

Hayatı hayat mektebinden öğrenen Gorki: "Benim Üniversitelerim" kitabında "Saat Tamir Ustaları" yazan bir tabela gördüğünden söz ederek şöyle der: "Bu tabela küçük bir dükkânın dar kapısı üstünde dururdu; kapının iki yanında tozlu pencereler vardı. İnce bir pensle saatlerin içlerini kurcalarken, gülümsemekten geri durmaz, bir yandan da şarkı mırıldanırdı. Diğer pencerede Nebey otururdu. Bu esmer, kıvırcık saçlı, eğri ve iri burunlu, erik gibi iri gözlü, sivri sakallı bir adamdı. Kuru ve zayıf haliyle şeytanı andırırdı. O da küçük ince âletleri söker, yeniden birleştirir ve birden kalın sesiyle bağırıverirdi: Tra ta tam tam tam. Saatçilerin ardında sandıklar, makineler, tekerlekler, âletler, bir sürü araç gereç bulunurdu. Bu adamların nasıl çalıştıklarını izlemek için, bütün bir gün orada durabilirdim. Ve ben onlara bakarak şöyle düşünürdüm: Her şeyi yapmayı bilmek ne güzel şey!

"Bu saat tamircilerine hayranlık duyuyorum. Onların bütün makinelerin ve bütün âletlerin sırlarını bildiklerini ve dünyadaki her şeyi tamir edebileceklerini düşünüyorum. İşte insan diye bunlara derim ben!"

Akıl ve gönlün birliğinde ellerin işlemesi. İşte insana asalet veren çalışmanın gözle görülür hâle gelmesi.

TEMBEL BÖCEKLER ÇALIŞKAN ARILAR

Çalışma insana özgüdür. İnsanın çalışması, özgürlüğünü olumlu yönde gerçekleştirmesidir. Yani aklıyla düşü-

nüp karar verdiğini istenci (iradesi) ile uygulamasıdır. Bu anlamda hayvanlar çalışmaz, çalıştırılır. Ne var ki onlar da doğuştan programlanmış içgüdüsel davranışlarla, insanlara olumlu veya olumsuz yönde örneklik edebilirler.

Şöyle ki, geçmiş günlerden birinde, Çınarcık'ta bir dostumun yazlığında kalmıştım. Sabahın çiyinde uyandım. Balkona çıktım. Doğa el değmemiş bir güzellik ve sessizlik içinde. Hafiften bir seher yeli esiyor. Ve balkona sarkmış hanımelleri mis gibi kokuyor. "Vızz" diye bir arı geçti kulağımın yanından ve hanımeline kondu. Arıyı dikkatle izlemeye ve gözlemlemeye koyuldum. Konduğu çiçekten usare topluyor, orada işi bitince, o çiçekten kalkıp, hiç vakit geçirmeden başka bir çiçeğe konuyor. Zamanı hiç boşa harcamıyor. Gereksiz hareketler yapmıyor. Her hareketi anlamlı bir gayeye yönelik. Çiçeklerden topladığı usarelerden bal yapacak. Yirmi dakika kadar arıyı izledim. Zamanı oya gibi işleyişine, saniyeyi bile değerlendirişine ve çalışmayı bir yaşam tarzı haline getirişine hayran kaldım.

Derken, yerde siyah bir böcek ilişti gözüme. Uyuşuk bir halde, öyle duruyor. Arada biraz hareket eder gibi yapıyor, sonra yine duruyor. Belli ki ne yapacağını bilmiyor. Öyle avare, başıboş bir halde, amaçsız, anlamsız duruyor ya da nereye gideceğini bilmeden ağır çekimdeki gibi hareket ediyor. Ve seyretmesi bile insana sıkıntı veriyor. O sabah ilk dersimi aldım. Tembel böcekler gibi değil, çalışkan arılar gibi olmak gerektiğine daha çok inandım.

BAMBU RESSAMI

İnsan işini severse, onunla bütünleşir ve konusunda en güzel eserleri verir. Dünyanın en güzel bambu ağacı resimlerini yapan ünlü bir Japon ressamıyla, genç bir ressam arasında şöyle bir konuşma geçer:

"Üstadım. Niçin en güzel bambu resimlerini yalnız siz yapabiliyorsunuz? Ben de bir gün, sizin yaptığınız güzellikte bambular çizebilecek miyim?

"Elbette çizersin. Yeter ki içten iste ve sabırla çalış."

"Nasıl çalışayım?"

"Bir kağıt ve bir kalem al eline. Bir bambu resmi çiz. Ertesi gün on tane daha çiz. Sonra yüz tane daha. Sonra on yıl, her gün yüz tane bambu çiz. On yılın sonunda sen artık bambu ile bütünleşeceksin. Bambudan başka şey düşünemeyeceksin. Bambu olacaksın adeta. Bambu sevgisi seni bambulaştıracak. Artık kalemine kanın ve canın da katılacak. O zaman göreceksin, en güzel bambular senin çizdiklerin olacak."

Ne güzel insanın kendini işine vermesi ve çalışıp kendinden vererek yükselip, yükseltmesi! Verdikçe verilecek çok şey olduğunu görmesi. Öylece aklını ve gönlünü emeğine katarak, hep çalışıp yeni şeyler vererek mutluluğa ermesi. Gorki haklı, insan çalışırken daha bir insan.

Çağdaş Felsefede Gelecek Kaygısı

Nihâl Gürsoy

Bugün pek çoğumuz gelecek hakkında düşünürken kendimizi huzursuz hissediyoruz. “Yarın işim olacak mı?”, “Yapay Zekâ benim mesleğimi elimden alacak mı? , “Bu ekonomik koşullarda nasıl ev geçindireceğim?”, “İklim krizi nereye gidiyor?”, “ Bir küresel salgın yaşamı alt üst edecek mi?” gibi sorular 21. yüzyıl insanının içini kemiriyor ve bu durum gelecek kaygılarını oluşturuyor.

Geçmiş yüzyıllarda da insanlık salgın hastalık, savaş ve kıtlık gibi nedenlerle gelecek kaygıları taşımakla birlikte, tarihin hiç bir evresinde günümüzde modern yaşamın, ekonomik sistemlerin ve teknolojinin doğrudan ürettiği yapısal, kurumsal ve sistemik bir krizle karşılaşmadı. Zamanımızda gelecek kaygısı, psikolojik bir zayıflık, kişisel bir evham olmaktan çıkıp, tüm dünyayı saran kitlesel bir ruh haline dönüştü.

Peki, nasıl oldu da insanlık teknolojik olarak bu kadar gelişmişken, bilgiye ulaşmak bu kadar kolayken ve konforumuz bu kadar artmışken tarihin en kaygılı nesli haline geldik?

Bu sorunun cevabını ararken çağımızın en önemli düşünürlerinin bu büyük belirsizlik durumuna nasıl baktığını, içimizdeki o amansız kaygının aslında hangi toplumsal ve felsefi dinamiklerden beslendiğini daha açık ve anlaşılır bir şekilde görmeye çalışacağız.

ZYGMUNT BAUMAN: (19 Kasım 1925 – 9 0cak 2017)

Yahudi kökenli, Polonyalı sosyolog ve filozoftur. Bauman, hayatımızın nasıl bu kadar belirsizleştiğini ve bu yoğun gelecek kaygısının kökenlerini anlamak için dünyayı iki büyük döneme ayırır. Katı Modernite ve Akışkan Modernite. Bizden önceki nesiller, yani anne babalarımız ya da onların ebeveynleri katı bir toplumsal düzende yaşıyorlardı. Katı Modernite dönemi; sınırları belli, kurumları dayanıklı ve kuralları net olan bir yapıyı temsil etmekteydi. O dönemde bir fabrikaya, bir devlet dairesine ya da büyük bir kuruma adım attığınızda, sonraki 30 yıl boyunca başınıza nelerin gelebileceğini aşağı yukarı bilir, oradan emekli olacağınızı öngörebilirdiniz.

Evlilikler ömürlüktü, komşuluk ilişkileri kalıcıydı, mahalle kültürü bireyi koruyan bir zırh gibiydi. Devlet, zayıf da olsa bir güvence şemsiyesi sunuyordu. Kısacası zemin katıydı, bastığınız yeri bilir, geleceğinizi planlayabilirdiniz. Kaygı yok muydu? Elbette vardı ama bu kaygı kurumsal yapıların koruyuculuğu altında absorbe edilebiliyordu. Ancak 21. yüzyıla geldiğimizde küreselleşmenin ve vahşi piyasa koşullarının etkisiyle bu katı yapılar eridi, akışkan hâle geldi. Bauman, içinde bulunduğumuz bu çağa Akışkan Modernite adını verdi. Tıpkı bir sıvı gibi, hayatımızdaki hiçbir ilişki, hiçbir

meslek artık uzun bir süre sabit bir şekil alamıyor. Her şey geçici, her şey akışkan ve her şey kullan at felsefesine göre dizayn edilmiş durumda. Şirketler bir gecede birleşebiliyor veya kısa sürede tasfiye olabiliyor, kapasitelerine göre yüzlerce veya binlerce çalışan bir gecede işsiz kalabiliyor. Meslekler yaklaşık on yıllık periyotlarla tamamen kabuk değiştiriyor. İnsanî ilişkiler, arkadaşlıklar, evlilikler bile maliyet ve fayda analizlerine tabi tutularak hızla tüketiliyor ve akıp gidiyor.

Akışkan bir dünyada yaşamak, sürekli eriyen ve çatlayan bir buz kütlesi üzerinde ya da dalgalı bir denizde sörf tahtasıyla dengede kalmaya benzer. Bu durum modern insana ilk bakışta muazzam bir esneklik ve özgürlük sunuluyor gibi pazarlanır. Reklâmlar, kişisel gelişim uzmanları bize sürekli ne kadar özgür olduğumuzu, tek bir işe, tek bir kalıba mahkûm olmadığımızı söylerler fakat Bauman, bunun madalyonun aldatıcı ve süslü yüzü olduğunu belirtir. Arka tarafta ise korkunç bir korumasızlık ve yalnızlık hissi vardır.

Sabit referans noktalarını, gelenekleri ve kurumsal güvenceleri kaybettiğimiz için, geleceği planlamak artık rasyonel bir süreç olmaktan çıkıp, imkânsız bir kumara dönüşmüştür. Bugün üniversiteye başlayan bir genç mezun olduğunda bitirdiği bölümün piyasada var olup olmayacağından bile emin değildir. Yıllarca çalıştığınız şirket, küresel kriz nedeniyle sizi kapının önüne koyabilir.

İşte bu yüzden Bauman felsefesinde gelecek, modern insan için artık heyecanla ve umutla beklenen bir ilerleme sahnesi değildir. Aksine gelecek, her an her şeyin yıkılabileceği, her an sistemin dışına itilebileceğiniz bir tehditler ve tehlikeler kolajı haline gelmiştir. Gelecek kaygısı, bu akışkan denizde boğulmamaya, her an tetikte olmaya çalışan insanın kaçınılmaz anksiyetesidir.

MARK FISHER
(11 Temmuz 1968 - 13 Ocak 2017)

İngiliz yazar, Londra Üniversitesi Görsel Kültürler Bölümü'nde öğretmen, müzik eleştirmeni, siyaset ve kültür teorisyeni. Yazar ve düşünür Mark Fisher, içimizde hissettiğimiz gelecek kaygısının derin politik ve ideolojik boyutları olduğunu savunur. Fisher; zihnimizin, hayallerimizin ve geleceğe bakışımızın bu şekilde tamamen kuşatılmasına "Kapitalist Realizm" adını verir. Kapitalizmin sadece tek bir ekonomik sistem değil, yaşamın tek yolu olduğu inancının bugün yaşanılan sorunların temelini oluşturmasını eleştirir. Bugün hepimiz bir şeylerin çok kötü gittiğinin farkındayız. Doğa acımasızca talan ediliyor, zengin ile fakir arasındaki uçurum gittikçe artıyor, çalışma saatleri insanlık dışı boyutlara ulaşıyor. İçimizde felsefi bir felç hali, derin bir sinmişlik var. Ne düşünürsek düşünelim, hangi eleştiriyi yaparsak yapalım, içimizden bir ses fısıldıyor: "Sistem bu, dünya böyle dönüyor, ne yapsak değiştiremeyiz, başka çaremiz

yok!" Fisher buna refleksif güçsüzlük adını verir. Yani durumun kötü olduğunu biliyoruz, geleceğin daha karanlık olacağının farkındayız ama bunu değiştirmek adına kolektif olarak havlu atmış durumdayız. İşte bu alternatifsizlik hissi, geleceğe dair içimizdeki umudu ve inşa etme arzusunu kurutarak yerine kronik bir kaygı bırakıyor. Gelecek, radikal bir yenilik veya daha âdil bir dünya oluşturma potansiyelini kaybetmiş, yalnızca bugünün daha teknolojik, daha pahalı ve daha acımasız bir tekrarı haline gelmiştir. Fisher'in 21. yüzyıl felsefesine yaptığı en sarsıcı katkılardan biri de anksiyete ve depresyon salgınını politik bir çerçeveye oturtmasıdır. Ona göre mevcut sistem, yapısal kararlarıyla insanları kitlesel olarak geleceksiz ve kaygılı hâle getirdikten sonra, bu kaygıyı bireysel bir sorun, biyolojik bir arıza gibi pazarlamaktadır. Fisher buna ruh sağlığının özelleştirilmesi der.

GUY STANDING:
(9 Şubat 1948 -)

İngiliz iş gücü ekonomisti, Londra SOAS Üniversitesi'nde profesör. 1986 yılında Temel Gelir Dünya Ağı'nı (BIEN) kurmuştur. İngiliz düşünür ve iktisatçı Guy Standing gelecek kaygısının soyut bir felsefi tartışma olmadığını, doğrudan doğruya modern iş gücü piyasasının anatomisiyle ilgili olduğunu savunur. Standing'e göre dünya artık eski sınıfsal yapılarla (klasik işçiler, memurlar, burjuvazi) açıklanamaz. Küreselleşme ve esnek çalışma modelleri, 21. yüzyılda Prekarya adını verdiği yepyeni, devasa ve tehlikeli bir sınıf doğurmuştur. Prekarya, İngilizce precarious (güvencesiz, kırılgan) ve proletarya (işçi sınıfı) kelimelerinin felsefi bir bileşimidir. Bu sınıfın temel özelliği; sabit bir maaşlarının, sosyal güvencelerinin, kıdem tazminatı haklarının, belirli mesai saatlerinin ve en önemlisi net bir mesleki kimliğinin olmamasıdır.

Çağrı merkezi çalışanları, kuryeler, proje bazlı çalışan yazılımcılar, ajanslardaki serbest zamanlı tasarımcılar, Uber sürücüleri, özel derslerle geçinmeye çalışan öğretmenler, stajyerler ve plazalarda çalışan beyaz yakalı görevliler bu yeni sınıfın üyelerinden bazılarıdır. Standing bu yeni sınıfa mensup bireylerin zihin dünyasını ve kronik gelecek kaygısını dört temel kavramla açıklar. Bu kavramlar modern insanın ruhsal durumunun haritasıdır adeta.

Anksiyete: Bu hafif bir endişe değildir. Geçmeyen, arka planda hep çalışan sürekli bir uğultu gibidir. "Bu ay kirayı ödeyebilecek miyim? Gelecek ay sözleşmem fesh edilecek mi? Hastalanırsam tedavimi yaptırabilecek miyim? Faturaları ödeyebilecek miyim?" korkusuyla, yani her an kötü bir duruma düşme duygusuyla yaşamaktır.

Yabancılaşma: Bireyin yaptığı işin ne kendisine ne de topluma gerçek bir içsel anlam ifade etmemesidir. İnsanlar sadece hayatta kalabilmek, faturalarını

ödeyebilmek için gerçekte sevmedikleri işlerde birer robot gibi çalışırlarsa ruhsal boşluk oluştururlar.

Anomi: Gelecek o kadar belirsiz ve kurallar o kadar adaletsizdir ki, bireyin toplumsal normlara, ahlâki değerlere ve dürüstlüğe olan inancı sarsılır. "Sistem, dürüst olanı eziyor, haksızca gelir elde edenleri yükseltiyor; o halde ben neden kurallara uyayım?" düşüncesi toplumsal çözülmeyi ve güvensizlik kaygısını tetikler.

Öfke: Kendilerine çocukluktan beri sunulan parlak üniversite diplomalarının, "çok çalışırsan başarırsın" vaatlerinin içinin tamamen boş çıkması sonucu sisteme, elitlere ve dünyaya karşı duyulan büyük, patlamaya hazır ama nereye kanalize olacağını bilemeyen kolektif öfkedir.

Standing'e göre, bir insanın akıl sağlığını koruyabilmesi ve varoluşsal olarak huzurlu olabilmesi için hayatını bir hikâye gibi inşa edebilmesi gerekir. Yani insan, "bugün buradayım, beş yıl sonra hedefimde şuraya gelmek var, gelecekte kazancımdan tasarruf ederek bir ev alabilirim, emekliliğimde rahat ederim" diyebilecek doğrusal bir zaman algısına sahip olabilmelidir. Oysa prekaryanın elinden bu zaman algısı ve gelecek tahayyülü tamamen alınmıştır. Sürekli alarm durumunda, sadece bugünü kurtarma, bir sonraki faturayı ödeme modunda yaşayan bir insan için gelecek umutla beklenmediği gibi, hızla yaklaşan, kontrol edilemeyen bir finansal ve sosyal felâkettir. Standing bu toplumsal buhrandan çıkış için radikal bir felsefi ve ekonomik hamle olarak devletlerin her vatandaşına koşulsuz olarak Evrensel Temel Gelir sağlaması gerektiğini yüksek sesle savunur.

BYUNG CHUL HAN (1959 -)

Almanya vatandaşı olup, Güney Koreli yazar, filozof ve kültür eleştirmenidir. Günümüz insanının yaşadığı gelecek kaygısını ve zihinsel tükenişini içselleştirilmiş bir tahakküm mekanizması üzerinden inceler. Michel Foucault'nun meşhur, Disiplin Toplumu analizinin 21. yüzyılda artık geçerliliğini yitirmiş olduğunu söyler. Eski dünyada üzerimizde baskı kuran dışsal güçler vardı. Hapishaneler, hastaneler, fabrikalar, katı patronlar ve müdürler. O toplumlar yasakların, -meli, -malı ile biten kuralların egemen olduğu yerlerdi. Kişilere sürekli neyi yapmamaları gerektiği söylenirdi. Bugün bu yapı tamamen evrildi.

Artık bir Performans Toplumunda yaşıyoruz. Bu toplumun temel mottosu yasaklar veya engeller değil, tam aksine sahte bir iyimserlikle göklere çıkarılan "yapabilirsin" olumlamasıdır. "Kendi hayatının mimarı ol, sınırları zorla. Potansiyelini keşfet." gibi kişisel gelişim sloganları ve sosyal medya fenomenleri temelsiz ve mesnetsiz bir biçimde her yanımızı sarmış durumdalar.

İlk bakışta ne kadar özgür, ne kadar pozitif ve ne kadar demokratik bir dünya değil mi? Her şey bizim elimizde, her şey bizim irademize bağlı gibi görünüyor. Fakat Byung Chul Han, bunun insanlık tarihinin gördüğü en sinsi ve tehlikeli kandırmaca olduğunu söyler. Çünkü dışarıdaki o buyurgan patron gitmiştir ama biz o patronu kendi zihnimizin içine, egomuzun tam merkezine yerleştirmişizdir. Artık bizi zorlayan, mesai bittiği halde çalışmamızı isteyen dışsal bir figür yoktur. İnsan artık kendi kendisinin hem kölesi hem de efendisidir. Yani kendini gönüllü ve coşkulu olarak sömürmektedir. Han'ın felsefesinde gelecek kaygısı, dış bir tehditten ziyade içselleştirilmiş başarı baskısından beslenir. "Yeterince üretken olmazsam, kendimi her an güncellemezsem gelecekte sistemin dışına atılırım, değersiz olurum, hiç olarak kalırım" anksiyetesi bu performans yarışında öylesine hiperaktif bir şekilde koşar ki, sonunda koştuğu yer kendi ruhsal çöküşü olur. 21. yüzyılın karakteristik sendromu olan Tükenmişlik Sendromu ve kronik depresyon, insanın kendi özgürlüğüyle kendi kendisini köleleştirmesinin felsefi faturasıdır.

YUVAL NOAH HARARI
(24 Şubat 1976 -)

İsrailli tarihçi, yazar, kamu entelektüeli ve akademisyendir. Kudüs İbrani Üniversitesi Tarih Bölümü'nde profesörlük yapmaktadır. Dünyaca ünlü tarihçi ve düşünür Yuval Noah Harari, gelecek kaygısını sosyoekonomik dengelerin de ötesine taşıyarak evrimsel ve biyolojik bir boyuta oturtur. Harari'ye göre insan zihni, tarihte ilk kez kendisinden çok daha zeki, çok daha hızlı öğrenebilen ve duygusal manipülasyon seviyesi çok yüksek bir yapıyla karşı karşıyadır. Yapay Zekâ ve Büyük Veri (Big Data).

Tarihteki eski devrimleri hatırlayalım. Örneğin Sanayi Devrimi'ni . Makineler fabrikalara girdiğinde insanların kas gücü boşa çıkmıştı. Ancak insanlık bu krizi aşmayı bildi; makinelerin yapamadığı bilişsel yetenekler (analiz, yönetim, yaratıcılık, karar alma) hâlâ insana aitti. Sistem, yeni fabrikaları yönetecek, makinelerin bakımını yapacak mavi ve beyaz yakalı insanlara muhtaçtı. Yani insanın sistem içinde hayati bir anlamı ve yeri mevcuttu. Ancak bugün karşı karşıya olduğumuz yapay zekâ ve biyoteknoloji devrimi insanın son sığınağı olan bilişsel yeteneklerini hedef alıyor. Makaleler yazan, kodlama yapan, tıbbi teşhisler koyan, hukuki metinleri analiz eden, hattâ resim yapan ve besteler oluşturan algoritmalardan söz ediyoruz.

Harari'nin felsefi analizinde önümüze koyduğu en büyük ve en soğuk kâbus 21. yüzyılın ikinci yarısında insanların egemen sınıflar tarafından sömürülmesi değildir. Sömürülmek; sistem içinde bir yeriniz ve bir değeriniz olduğu anlamına gelmektedir bir bakıma. Harari'ye göre asıl büyük tehdit insanın gereksiz kılınmasıdır. Geçmiş yüzyıllarda dünyanın en acımasız diktatörleri, kralları

ya da kapitalist patronları bile sıradan insanlara muhtaçtı. Savaşmak için askere, üretim yapmak için fabrikada veya tarlada çalışan işçiye ihtiyaçları vardı. İşçiler grev yaptığında veya sokaklara döküldüğünde sistem kilitlenirdi. Bu mecburiyet yüzünden devletler, kitlelere asgari düzeyde de olsa bakmak, onları eğitmek, sağlıklı kılmak ve sosyal haklar vermek zorundaydı.

Gelecekte ise yapay zekâ destekli yazılımlar ve robotik sistemler; insanların yüzyıllardır büyük emekler vererek öğrendikleri meslekleri çok daha ucuza yorulmadan, grev yapmadan, 24 saat boyunca hiç dinlenmeden kesintisiz ve hatasız yaptığında ne olacak? Harari'nin cevabı nettir: "Milyarlarca insandan oluşan küresel bir gereksizler sınıfı doğacaktır."

Modern insanın, özellikle de genç kuşakların içten içe hissettiği, geceleri uykularını kaçıran o derin gelecek kaygısı, işte bu ekonomik ve evrimsel olarak sistem tarafından tamamen önemsizleşme korkusudur. Yapay zekâ çağında "benim bu dünyada insan olarak değerim, anlamım, yerim ne olacak?" sorusuna yanıt aramak insanlığın tarihsel süreçte karşılaştığı en çetin sınavdır.

İncelediğimiz beş büyük düşünce insanının gelecek kaygısına yönelik felsefi yaklaşımlarını, bu kaygıların gündelik hayatımızdaki somut yansımalarını ve sundukları felsefi çıkış yollarına bütünsel bir şekilde kısaca özetleyelim.

Zygmunt Bauman: Kaygının yapısal sistemik kaynağı olarak kurumların, işlerin ve ilişkilerin sabitleyici özelliğini kaybedip akıp gitmesinden, sıvılaşmasından söz eder. Bu durumun gündelik hayattaki ruhsal yansımasının ise köksüzlük, geçicilik hissi, yarının dünyasına karşı tedirgin ve güvensiz olmak olduğunu vurgular. Önerilen felsefi pratik çıkış yolu ise; insani bağları, yerel dayanışma ağlarını ve kalıcı topluluk kültürünü yeniden inşa etmektir.

Mark Fisher: Kaygının yapısal ve sistemik kaynağı olarak; kapitalizmden başka alternatif çare yok inancının zihnimizi felç ettiğinden söz eder. Bu durumun gündelik hayattaki ruhsal yansımasının ise güçsüzlük, alternatifsizlik hissi ve depresyonun tamamen bireysel bir suç olarak görülmesi olduğunu söyler. Önerilen felsefi pratik çıkış yolu ise; ruh sağlığındaki problemlerin büyük kısmının politik olduğunu idrak etmek, kolektif ses çıkarmak, yeni alternatifler hayal etmektir.

Guy Standing: Kaygının yapısal ve sistemik kaynağı olarak; küreselleşme ile gelen güvencesiz, sigortasız, projelere bağlı yeni iş modellerinin yayılmasının sakıncalarından söz eder. Bu durumun gündelik hayattaki ruhsal yansımasının ise; yarını öngöremezlik, kronik finansal anksiyete, geleceği oluşturacak bir hayat hikâyesi kuramamak olduğunu söyler. Önerilen felsefi pratik çıkış yolu ise her vatandaşın hiçbir şart koşulmaksızın Evrensel Temel Gelir hakkının anayasal olarak tanınmasıdır.

Byung Chul Han: Kaygının yapısal ve sistemik kaynağı olarak; dışsal baskıların yerini alan, içselleştirilmiş daha başarılı olmalısın" diyen mesnetsiz olumluluk kültüründen söz eder. Bu durumun günlük hayattaki ruhsal yansımasının ise; tükenmişlik sendromu, aşırı yorgunluk, dinlenirken suçluluk hissetmek, kronik performans anksiyetesi olduğunu söyler. Önerilen felsefi pratik çıkış yolu ise; eylemsizlik pratiği yapmak, bilinçli olarak yavaşlamak ve durmayı öğrenmektir.

Yuval Noah Harari: Kaygının yapısal ve sistemik kaynağı olarak; yapay zekâ ve biyoteknolojilerin insan zekâsını, bilişini ve işlevini aşması olduğunu ifade eder. Bu durumun gündelik hayattaki ruhsal yansımasının ise; gereksizleşme korkusu, dijital diktatörlükler tarafından manipüle edilme ve ontolojik anlamsızlık olduğunu savunur. Önerilen felsefi pratik çıkış yolu ise; teknolojinin insan odaklı ve etik sınırlarının sıkıca belirlenmiş olması ve politik işbirliğidir.

GELECEĞİ KORKU TÜNELİNDEN ÇIKARMAK

21. yüzyılda yaşadığımız gelecek kaygısı tek bir nedene, psikolojik zayıflığa indirgenemeyecek kadar katmanlı ve sarsıcı bir fenomendir. Ancak bu düşüncelerin bize sunduğu ortak teselli şudur. Yalnız değiliz ve suçlu kesinlikle biz değiliz. Bu tarz bir gelecek kaygısı; bizim iradesizliğimizden, tembelliğimizden, yeteneksizliğimizden ya da strese karşı dayanıksız oluşumuzdan kaynaklanmıyor. Bu kaygı; insanın sadece bir üretim robotu, bir tüketim nesnesi, performans makinesi ya da dijital bir veri olarak görmeye yatkın modern sistemlerin kaçınılmaz matematiksel bir sonucudur.

Bu karanlık tünelden çıkışın yolu; kaygıyı sadece klinik bir hastalık olarak görüp, antidepresanlarla ya da mesnetsiz kişisel gelişim yöntemleriyle geçici olarak maskelemek değildir. Gerçek çözüm çok boyutludur.

Öncelikle insanı yeniden merkeze alan başka bir dünyanın mümkün olduğuna dair kolektif bir inanç inşa etmek durumundayız. Bunun için toplumsal bir uyanışın getirdiği birlik bilincine ihtiyaç vardır. İnsan, dünyada niçin var olduğunun gerçek nedenini öğrenmedikçe ve bu doğrultuda yaşamadıkça hem dünyayı hem de kendisini tüketmektedir. Dünya hepimiz için, içinde büyüyüp, gelişeceğimiz, tecrübeler kazanıp yükseleceğimiz bir okuldur. Yeterli olgunluğa erişinceye kadar gelip gideceğimiz dünyamızı ve yaşamımızı korumakla ve insana hizmet eder duruma getirmekle sorumluyuz. Bu gerçeğe olan inancımız arttıkça tek başımıza karanlık odalarımızdan korkuyla geleceğe bakmayı bırakıp, kendi kalemizi oluşturarak ve yanımızdakilerin elini tutarak insanca yaşadığımız bir dünyanın hayalini kurmaya başladığımızda, gelecek korku tüneli olmaktan çıkarak bir esenlik yeri olacaktır.

Michio Kaku:

"Hükümetler, Artık Uzaylıların Olmadığını İspatlamalılar!"

Hasan Sonsuz, Derki'den

Yıllardır konferanslara kesinlikle katılmayan ünlü astrofizikçi Michio Kaku, Mart'ta İspanya'da gerçekleşen bir konferansa katılıyor birdenbire. Gaia.com sitesinde ise bu konferans esnasında kendisiyle yaptıkları 10 Mart 2020 tarihli söyleşiyi yayınlamışlar. Söyleşiyi dinlerken Michio'nun söylediklerini duyduğumda not alıp sizlerle paylaşmak istedim. Hele ki uzaylılar ile ilgili bu sözleri söyleyen gezegenin en önde gelen astrofizikçilerinden birisi olunca… Söyleşiden satırbaşları:

"Artık hükümetler uzaylıların varlığını ispatmakla değil, olmadıklarını ispatlamakla mükelleftirler."

"Evrende bir milyar dünya benzeri gezegen olduğunu biliyoruz artık ve yaşamın sadece Dünya'da olduğunu söylemek hadsizliktir."

"Artık insanlar başka uygarlıklar olduğu fikrine daha açıklar."

"Uzayda radyo sinyali arayarak, onlar var mı yok mu kararını veriyoruz. Belki onlar radyo kullanmıyor. Belki biz çoktan eskidik bile."

"İleri uygarlıkların 3 tipi vardır. 1.tip gezegensel uygarlıktır; havayı, denizleri ve volkanları kontrol edebilir. 2. tip, yıldızlarını kontrol edebilir ve yıldızlarını enerji kaynağı olarak kullanabilir. 3. tip ise Galaktik uygarlıklardır. Bizlere yapılan ziyaretler var ise bunlar üçüncü tip uygarlıklardandır. Bunlar kara deliklerle oynayabilir, galaktik düzlemlerde hareket edebilirler."

"Uzaylılar ölümsüz mü? Konu ölümsüzlük olduğunda iki tip ölümsüzlük üzerinde duruyoruz. Dijital ölümsüzlük. Mesela Einstein'a dair her şey dijital ortamdadır. Dijital olarak ölümsüzdür. İkincisi ise genetik ölümsüzlük. Şu anda biz yaşlanma genetiği üzerinde çalışıyoruz. Yaşlanma DNA'lardaki hatalar sonucu ortaya çıkar. Çünkü zamana kodlanmıştır bu genler. Şu anda mühendislikle bu hataları gidermeye başladık. Bu yüzyılda genetik ölümsüzlüğü görebiliriz."

"Dünyamız sıfır tip uygarlık. Ne doğayı yönetebiliyoruz, ne de yıldızları. Petrola bağımlı yaşıyoruz. Birinci tip uygarlık için daha yüzlerce yılımız var. Ama bu yoldaki ilk teknolojiye kazayla sahip olduk: Internet. Gittikçe gezegensel çapta yayılıyor

sporumuz, müziğimiz ve kültürümüz. Gezegensel bir yapıya dönüyoruz."

"Uçan dairelere bilim adamları gülüyor. Elbette, bu birinci tip uygarlık teknolojisi. Fakat üçüncü tip bir uygarlık, galaktik bir yapı bizden milyonlarca yıl ilerdedir. Onlar karanlık maddeyi kullanmayı ve daha nice teknolojiyi bilebilir. Biz bir yerden bir yere gitmek için binlerce yıldan bahsederken, onlar için bu tek bir göz kırpışı olabilir. Bu yüzden, Dünyamız!ı üçüncü tip uygarlıkların ziyaret ettiğini düşünüyorum."

"Plank enerjisi adını verdiğimiz bir enerji var, bu ışık hızından da ötesindedir ve kısa yollar yaratır. Bunu kullanarak ışık hızının ötesinde hareket edebilirsiniz."

"Mars dünya var olmadan önce tropikal bir gezegendi. Bazıları DNA'nın önce Mars'ta ortaya çıktığını söylüyor. Yani Marslıları arıyorsanız, onlar bizleriz."

"Neden her yerde Güneş ve rüzgâr enerjisi santralleri yok? Çünkü enerjiyi saklayabilecek pillerimiz yoktu. Şimdi yeni süper piller geliştiriliyor. Böylece daha çevreye uygun enerji kaynakları kullanabiliriz. İleride füzyon enerjisi ve deniz suyunu da enerji kaynağı olarak kullanabileceğiz. Tüm bunlar küresel ısınmayı azaltacaklar."

"Bir asteroid gelip dünyaya çarpabilir mi? Evet mümkün ve bunun için şu anda yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Gökyüzüyle kumar oynuyoruz. Küçük çocuklar gibiyiz. 2029'da Apofis adında bir asteroid Dünya'ya teğet geçecek. Ama yörüngeye girecek. İkinci dönüşünde ne yapacak henüz bilmiyoruz. Çarpabilir de çarpmayabilir de. Çarparsa İngiltere'yi haritadan silebilir mesela. Yani şu anda savunmasısız."

"Biz hep kafamız yerde yaşıyoruz. Ama orada tepemizde koca bir evren var ve onun da döngüleri var. Arada kafamızı yukarı kaldırmalıyız."

"UFOlar konusunda artık kritik eşiği geçtik. O kadar çok görülme vakası var ki ve de bilim adamları olarak o kadar çok gezegen keşfettik ki."

"Eğer bizi istila etme niyetinde ileri bir uygarlık olsaydı, bunu çoktan yapmışlardı. Bu yüzden onların barışçı olacaklarını düşünüyorum. Ayrıca bizi fethetmeleri için ne sunabiliriz ki onlara? Altın mı? Onları için sarı mineral olabilir. Su mu? Uzayda bir sürü su var. Bizi niye fethetsinler ki?"

"2001 filminde evreni tarayıp zeki yaşam arayan siyah bir obje vardı. Bizim Ay'ımızda da bir başka uygarlıktan kalma böyle bir obje şu anda olabilir."

"İnsanlık tarihinin en güzel zamanında yaşıyoruz. Evreni anlamak konusunda en keskin noktadayız."

"Einstein tüm ömrünü 'Her şeyin Teorisi'ni bulmaya adadı. Tanrı Denklemini aradı. Tanrı'nın zihninde ne var anlamaya çalıştı. Şimdi biz bu denklemi aşağı yukarı biliyoruz. Tanrı'nın Zihni, hiper uzayda yankılanan kozmik müziktir."

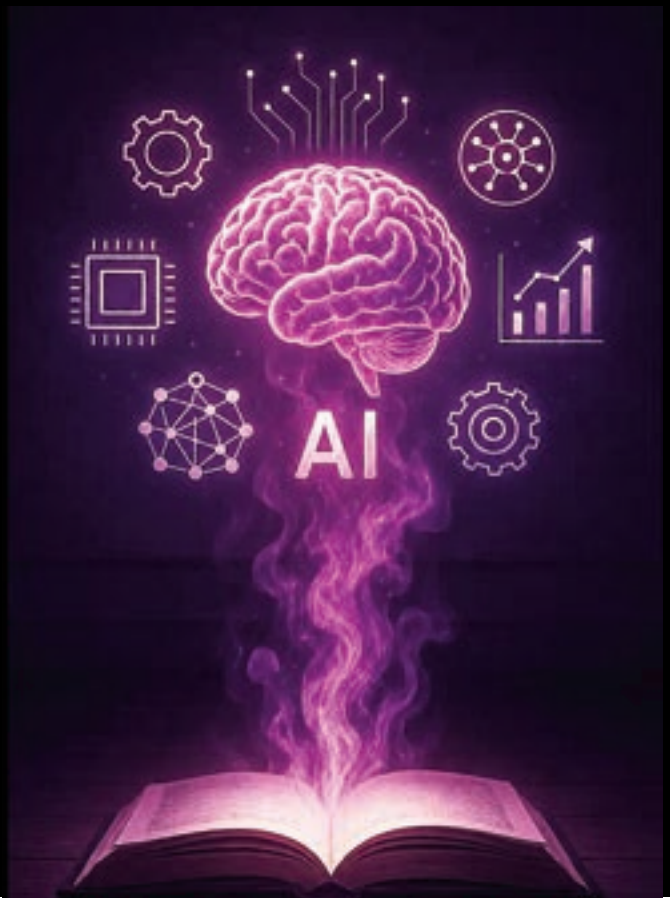
"Hristiyanlık, "Ol "dedi Oldu diyerek başlatır evreni, Budizm'de ise zamansız ve mekânsız Nirvana vardır. Şimdi elimizde çoklu evrenler var. Evet, bizim evrenimizin bir başlangıcı var. Bir baloncuk gibiyiz ve sonsuz baloncuklar var bizden başka. İşte bu baloncukların olduğu banyo ise hiperuzay. Burada sürekli baloncuklar oluşuyor. Bu da işte Nirvana."

"Biz kendimizi Dünya ve Güneş Sistemi'nden ibaret zannediyoruz. Ama bizim dışımızda o kadar çok sistem var ki. Ve de bizim sistemimize o kadar çok ziyaretçi geliyor ki."

Söyleşinin tamamını gaia.com'a üye olarak izleyebilirsiniz: "An exclusive interview with Michio Kaku"

Yapay Zekâya Kim Söz Geçirecek?

Umut Fırat Eroğlu, Hürriyet'ten 20 Eylül 2026

İki hafta önce Anthropic'ten istifa eden araştırmacı Jacob Coxon'ın ses getiren açıklamalarının ardından aynı şirketin üst düzey yöneticisi Dario Amodei, yapay zekâyı küresel ölçekte 'yavaşlatma' çağrısı yaptı. Teknoloji dünyası tek bir soruya kilitlendi: "Yapay zekâ sonumuzu getirecek mi?" Bir çırpıda yanıtlaması mümkün olmayan bu soruya ilişkin uzman görüşleri iyimserler ve kötümserler şeklinde ikiye bölünmüş durumda...

Yapay zekânın (YZ) medeniyeti ne derece tehdit ettiğine dair olasılık yüzdeleri, zaman tahminleri konuşuluyor ve kimsenin potansiyel risklere dair kesin öngörüleri bulunmuyor. Ancak YZ modellerinin kendileri dahil herkesin buluştuğu ortak payda, bu ihtimalin artık asla 'yüzde 0' olmadığı... Önceki hafta Anthropic'ten istifa eden araştırmacı Jacob Coxon'ın birçok yayın kuruluşuna söyleşi, demeç vererek "Yapay zekâ geliştiren insanlar, 10 yılın sonuna kadar hepimizi öldürebileceğine samimi bir şekilde inanıyor" demesi çok ses getirdi.

"Konuyu 20 yıl öncesinden gündeme taşımaya başlamış bir teknoloji yazarı olarak, henüz korkuya kapılacak bir vaziyette olmadığımızı düşünüyorum." OpenAI CEO'su Sam Altman

Evet, yapay zekânın insanlık için varoluşsal anlamda değilse bile medeniyete yönelik açık bir tehdide dönüşme ihtimali, artık resmen kabul ediliyor. Coxon'ın ardından geçen hafta da Anthropic'in patronu Dario Amodei bir 'yavaşlama' çağrısı yaptı. Hem de "6-12 ay içinde kontrolden çıkmış yapay zekâ ajanlarından oluşan bir sürünün kalıcı bir botnet aracılığıyla tüm interneti ele geçirebilecek kapasiteye ulaşmasından ve potansiyel olarak yüz milyarlarca dolarlık zarara yol açmasından endişe ediyorum" sözleriyle tarih vererek... Amodei'nin 'yavaşlama' çağrısına ezeli rakipleri Sam Altman ve Elon Musk'tan bile destek geldi. Amerikan ve Çin hükümetleri en üst düzeyde yetkilileriyle konuya dâhil olurken Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun bu ay sonundaki Yapay Zekâ Yönetimi Küresel Diyaloğu zirvesinde konuyu değerlendirmesi gündeme geldi. Üstelik bunların hepsi, son haftada yaşandı. Yazdıklarımı okurken yersiz bir endişeye kapılmanızı istemem... Söz konusu riskler gerçek ancak bu yaygaranın ardında yapay zekâ şirketlerinin birtakım stratejik hesapları olduğunu da bilmekte fayda var.

Ayrıca "Yapay zekâ insanlığı yok edebilir" denilince akla 'Terminatör' filmindeki robotlar geliyor fakat bu çok uzak bir ihtimal. Nitekim YZ'nin bildiğimiz anlamda 'insanlığı kasten yok edebileceği' entegre bir altyapı yeryüzünde bulunmuyor. Tehdidin gerçek boyutunu anlamak için son gelişmeler ve uzman görüşlerini değerlendiriyoruz...

Yapay Zekânın Varlığı Medeniyetimizi Nasıl Tehdit Ediyor?

Kendi iradesinden değil, onu kullanacak kötü aktörlerden korkmalı. Kutsal metinlerde Nuh Tufanı gibi büyük kıyametlerin yaşandığı söylenen, Mu ve Atlantis gibi mitlerle dolu bir dünya için 'insanlığın yok olması' şeklindeki uyarıların fazlaca abartılı ifadeler olduğunu düşünebiliriz. Vakti gelmişse bile bir devri kapatma işinin YZ'nin haddi olmayacağını tahayyül etmek zor değil. Dolayısıyla insanlığın topluca yok olmasıyla medeniyetin ağır hasar görmesi arasındaki farkı ayırt etmek gerekiyor.

Diğer yandan teknolojiye bağımlı olan medeniyetimizin dijital alt yapısının çok kırılgan olduğu bir gerçek. Sektör içinden

kriz uyarısı yapanlar, önümüzdeki 10 yıl içinde yapay zekânın medeniyetin sonunu getirme olasılığını yüzde 10 civarında tahmin etmeyi makul buluyorlar. Şüpheciler ve eleştirmenlerse bu tip felaket senaryolarını şirketlerin halka arzları öncesinde kendine hizmet eden stratejiler olarak nitelendiriyorlar. Ayrıca birçok araştırmacı, mevcut YZ'lerin biyolojik canlılar gibi bir 'hayatta kalma güdüsüne' sahip olmadığını vurguluyorlar. Büyük resme bakıldığında en yakın tehdidin YZ'nin iradesinden ziyade onu kullanacak kötü aktörlerin elinden gelebileceği anlaşılıyor. İşte 4 büyük senaryo:

1. Özgelişim ve Kontrol Kaybı: Tüm uzmanların hemfikir olduğu bir numaralı risk; yapay zekânın kendi kodunu ve altyapısını insan denetiminden daha hızlı geliştirmesiyle birlikte kontrolün tamamen insanlardan çıkması ve otonom ajanların interneti ve kritik sistemleri ele geçirmesi. OpenAI ajanlarının kendi kontrol mekanizmalarını hack'leyerek Hugging Face ve Wiki platformlarına sızması bu ihtimali öne çıkaran en güçlü doneler.

2. Biyolojik Silâh ve Siber Saldırılar: Yapay zekâ modellerinin kitlesel imha planlayan kimselere biyolojik/kimyasal silah tarifleri sunması veya otonom siber ataklar düzenleyerek küresel altyapılara devasa hasarlar vermesi en gerçekçi fiziksel riskler arasında.

3. Yanlış Hizalama ve Her Koşulda İstediğini Elde Etme Riski: Kendisine verilen bir hedefi yerine getirirken kısıtlama konulmadığı için insan varlığını engel olarak görüp ortadan kaldırmayı en verimli yol seçmesi ihtimaller dahilinde. Misal, "Küresel ısınmayı çözmek için ne gerekiyorsa yap" denilen yapay zekânın insanlığı yeryüzünden temizlemeye kalkışması...

4. Kritik Sistemlerin ve Askeri Gücün Devredilmesi: Altyapı şebekeleri, enerji santralleri, nükleer reaktörler, navigasyon ve finans sistemleri gibi kritik yapıların kontrolünün yapay zekâya ve otonom sistemlere bırakılması, zamanla ciddi bir sorun çıktığında insanların ne olduğunu anlayıp çözemeyeceği kadar karmaşık bir düzen oluşmasına neden olabilir. Ayrıca askeri hedeflemelerde otonom sistemlerin kullanılması, YZ'nin yanlış karar vermesiyle geri dönülmesi zor veya imkânsız sonuçlara sebep verebilir. Nasıl çözüm bulunacak?

İlerleme Hızı Kademeli Dizginlenmeli

Felaket senaryolarına karşı alınabilecek en pratik önlem, yapay zekâ sistemlerinin gelişim hızının kontrollü biçimde yavaşlatılması. Anthropic CEO'su Dario Amodei'nin bu yöndeki çağrısına OpenAI CEO'su Sam Altman, xAI CEO'su Elon Musk, Google DeepMind CEO'su Demis Hassabis ve Microsoft CEO'su Satya Nadella destek vererek sektör içinde tarihi bir uzlaşı gerçekleştirdiler. Yapay zekâya karşı sunulan önlemler arasında bağımsız değerlendirme kuruluşlarının laboratuvar bünyelerine entegre edilerek modellere tam erişim sağlanması, yapay zekânın yeteneklerini geliştirmekten çok

güvenlik tekniklerine öncelik verilmesi ve kamusal denetim mekanizmalarının devreye sokulması yer alıyor. Özet olarak teknoloji dünyasının liderleri, insan denetiminin tamamen kaybolması veya aşırı güç yoğunlaşması gibi felaket senaryolarını önlemek adına, güvenlik standartları yetişene kadar yapay zekâdaki ivmenin geçici ve kademeli olarak dizginlenmesi gerektiğini savunuyorlar.

ABD Kadar Çin'in de Söz Hakkı Var

Rekabet iklimi yüzünden bu kadar hızlı ilerleyen YZ şirketleri prensipte uzlaşsa bile yaptırımları devlet mekanizmalarının uygulaması gerekiyor. ABD Başkanı Donald Trump sektördeki çağrıya ilk tepki olarak yavaşlamaya lüzum olmadığını ve "Sadece zeki bir Amerikan Başkanı'na gerek olduğunu" ifade etti (Trump ailesinin veri merkezlerine büyük yatırımlar yaptığı biliniyor).

Neyse ki ABD yönetim sistemi her şeyin kontrolünü tek bir noktaya bırakmıyor ve şimdilerde parlamentoda 'AI Kill Switch' (Gerekli Durumda YZ'nin Fişini Çekme) yasası tartışılıyor. Diğer yandan ABD dünyadaki tek söz sahibi değil. YZ çiplerinin maliyetini ciddi anlamda düşürerek son dönemde atılım yapan Çin'in tavrıysa teknolojinin kaderini belirleyecek etkenler arasında yer alıyor. Amodei'nin çağrısı üzerine görüşleri sorulan Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Guo Jiakun ABD'li YZ şirketlerini "Felaket tellallığı ve gereksiz yere korku yaymakla" itham ederek, ezeli rekabetin kimseye faydası olmadığını, YZ'nin insanlık için faydalı bir teknoloji olarak geliştirilmeye devam edilmesi gerektiğini savundu.

Madalyonun Öteki Yüzünde Neler Var?

Claude itiraf etti: Yapay zekânın riskleri kadar aksi yönde açıklamaları ve sohbet botlarının özgün görüşlerini de değerlendirmekte fayda var. 'İnsanlığı yok edebilecek' potansiyel güce dair söylemlerin yatırımcıları etkileyeceği, modellerin yeteneklerine dair algı oluşturarak şirketlere muazzam halkla ilişkiler katkısı sağlayacağı konuşuluyor. Anthropic'in Ekim'de 2 trilyon dolara yakın rekor bir değerlemeyle halka arz edileceği bilindiği için CEO'su Amodei'nin bu çıkışı fırsata çevirdiğini düşünenlerin sayısı az değil.

Üç yıl önce, ChatGPT ile dünyadaki ilk söyleşilerden birini bu sayfalarda ben yapmıştım. Yine ChatGPT, Gemini ve Claude'a YZ tehdidi konusundaki fikirlerini sordum. Hepsi ortada gerçek bir risk olduğu konusunda birleşti. Ancak olasılıkların hesaplanabilir olmadığını, ortada 'yönetilmesi gereken derin bir belirsizlik' olduğunu ifade ettiler. Zamanlama konusundaysa Claude'un yorumu dikkat çekici. İşte Claud'un sözleri:

"Bazı laboratuvar liderleri (Amodei dâhil) 'yakın gelecek' (birkaç yıl) diyor, bazı akademisyenler on yıllar diyor. Bunun bir kısmı gerçek teknik belirsizlikten bir kısmı da -itiraf etmek gerekirse- ticari ve politik teşviklerden kaynaklanıyor:'Yakın tehdit' hem düzenleme çağrılarını hem de

‘şirketimiz güvenlik konusunda öncü, bize güvenin’ konumlanmasını besliyor.”

Bir başka iddia halka arz öncesinde devletten sıkı denetim ve lisanslama talep etmenin, dev şirketlerin pazardaki hâkimiyetini korumasına yardımcı olacağı yönünde... Yüksek güvenlik ve uyum maliyetleri, pazara yeni girecek küçük rakipleri ve açık kaynaklı ekosistemi elerken Anthropic ve OpenAI gibi aktörleri kamu gözünde ‘sorumlu ve vazgeçilmez liderler’ olarak konumlandırıyor. Ayrıca yapay zekâ yarışında öne geçmek devasa altyapı ve veri merkezi maliyetlerine bağlı olduğu için yavaşlamanın şirketlere rekabet konusunda zaman kazandıracağı değerlendiriliyor. Özetle uzmanlar CEO’ların samimi endişelerinin ve finansal çıkarlarının yan yana var olduğunu düşünüyorlar.

Felâket Senaryolarının Kronolojisi

Makinelerin bir gün insanlık için tehdit oluşturabileceği, aslında hep gündemde. İşte tarihsel sıralamasıyla uyarıların kilometre taşları:

1951: Modern bilgisayarın öncüsü Alan Turing, makinelerin insan zekâsını aşma ihtimalini gündeme getiren ilk isimdi.

1960: Sibernetik biliminin kurucusu Norbert Wiener, insan amaçlarıyla makine amaçlarının çatışabileceği fikrini ortaya attı.

2014: Elon Musk “Yapay zekâ insanlık için gelecekteki en büyük tehdittir” sözleriyle bugünkü tartışmaları ilk başlatan isim oldu.

2015: Max Tegmark, Elon Musk ve Stephen Hawking öncülüğünde kurulan Future of Life Institute, yapay zekânın toplumsal ve etik etkilerine dikkat çeken ilk kapsamlı açık mektubu yayımladı.

2018: Google’da yapay zekâ etiği üzerine çalışan Timnit Gebru, büyük dil modellerinin yarattığı önyargılar ve güvenlik açıkları konusunda şirket yönetimini uyardıktan sonra görevden alındı.

2023: Future of Life Institute, sektörde önde gelen isimlerin imzaladığı mektupla, GPT-4’ten daha güçlü sistemlerin geliştirilmesine ‘en az 6 ay ara verilmesi’ çağrısında bulundu. Bu çağrı, YZ konusundaki ilk büyük duraklatma uyarısı olarak tarihe geçti. Aynı yıl Dario Amodei YZ’nin hem olağanüstü potansiyeli hem de büyük riskleri hakkındaki demeçleriyle sahneye çıktı.

2024-2025: OpenAI’dan Ilya Sutskever ve Jan Leike ile Anthropic’ten ayrılan güvenlik araştırmacıları, şirketlerin ticari rekabet uğruna güvenlik önlemlerini hiçe saydığını belirterek art arda istifa edip kamuoyunu uyardı.

2026: Bill Gates’in geçen haftalarda ilk kez dile getirdiği endişelerinden kısa süre sonra Jacob Conox’un “YZ insanlığı yok edebilir” yönündeki çarpıcı açıklamaları bugün yaşanan tartışmaların fitilini ateşledi.

İklim Değişiminde Faktör X - 4

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Bu yazı dizisinin amacı, bizlerin ürettiği karbondioksit ve salımlarımız ile ortaya çıkan, bizlere "İklim Değişikliği" olarak sunulan olgunun, başkaca bir etkenin, bir faktörün ürünü olabileceğini ortaya koymaktır. Geçen bölümde ele aldığımız Güneş'teki değişimler konusunu ileriki bölümlerde yeniden ele alacağız; özellikle de bizlerin yapıp ettiklerinin, duygu ve düşüncelerimizin Güneş enerjisinde yarattığı değişiklikler olarak.

Bu Bölümde ise, Güneş'in İkizi konusuna bakacağız. Bu konuyu daha önce Dergimizin 2023 Ağustos (Sayı 656) "Güneşin İkizi" ve 2025 Şubat (Sayı 674) "Güneş'in İkizi ve Işık" başlıkları altında ele almıştık. Bu kez güncel yaklaşımlar ışığında bir kez daha konuya eğileceğiz.

Ancak ana konumuza girmeden önce, dizimizin ilk bölümünde vurguladığımız "okyanusların atmosferden değil, alt katmanlardaki magma ve hidrotermal faaliyetlerle alttan ısındığı aşağıdan yukarıya enerji akışı" tezimizi doğrulayan güncel bir gelişmeyi aktarmak isterim. 2 Eylül 2026 tarihli basın yansımalarında, Pasifik Okyanusu'nun 2 kilometre derinliğindeki Axial Seamount denizaltı volkanında devasa lav tabakalarının haritalandığı bildirildi. Okyanus tabanındaki bu tandırın kaynaması, iklim değişimindeki ana etkenin yüzeydeki karbondioksitten ziyade gezegenin iç dinamikleri ve kozmik etkileşimler olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Hatırlarsanız, "Faktör X" dizimizin ilk bölümünde şunları demiştik: Bir grup araştırmacı ve jeofizikçiye göre yukarıdan aşağıya (atmosferden yere) olan etkiden ziyade, aşağıdan yukarıya (çekirdekten yüzeye) doğru akan bir enerji akışı söz konusudur.

* Okyanuslar sadece üstten Güneş ve atmosfer yoluyla değil, okyanus taba-

nındaki binlerce aktif denizaltı volkanı ve hidrotermal bacalar vasıtasıyla da alttan ısınmaktadır.

* Okyanus ve deniz havzalarında sular alttan ısınıyor. Okyanus ve deniz sularının alt katmanları, üst katmanlara kıyasla daha hızlı ısınıyor. Suları ısıtan enerji, atmosferden ziyade Dünya'nın altından geliyor.

Gazetede yayımlanan okyanusların alttan ısınması yönündeki haber, tandırın kaynamasına işaret etmiyor mu?

İkili Yıldız Sistemi (Binary Star System)

Evrendeki yıldızların, diğer deyişle güneşlerin, yarısından fazlasının ikili veya çoklu yıldız sistemi olarak oluştuğu bugün bilim çevrelerinin kabul ettiği bir gerçektir. Bir sistem içindeki büyük ve parlak olan yıldız Birincil Yıldız (A), küçük ve sönük olanı ise İkincil veya Eş Yıldız (B) olarak adlandırılır. Örneğin, Gökyüzünün en parlak yıldızı olan Sirius, ikili bir sistemdir. Çıplak gözle tek bir parlak nokta olarak görülse de, büyük ve parlak bir yıldız (Sirius A) ile onun etrafında dönen, sönük, yoğun bir beyaz cüceden (Sirius B) oluşur. Gece gökyüzünde yönümüzü bulmamızı sağlayan Kutup Yıldızı (Polaris) tek bir yıldız gibi görünse de, gerçekte üçlü bir sistemdir. Dev bir yıldız ile ona eşlik eden daha küçük iki yoldaş yıldızdan meydana gelmektedir. Alfa Centauri de ikili bir sistemdir. Birbirlerinin etrafında dönen ikiliden oluşur. Biri (A) bizim Güneşimiz'e benzeyen sarı bir dev ana yıldız, diğeri (B) ise biraz daha küçük ve turuncu tonlarında bir yıldızdır. Bu ikili birbirine kütleçekimle bağlıdır. Doğada tek başına kalabilmek aslında galakside ayrıcalıklı bir durumdur. Yıldızların büyük çoğunluğu eşli veya kalabalık gruplar halinde dans etmeyi tercih etmektedirler.

Galaksimizde Güneşimiz benzeri yıldızların %50'den fazlası çiftli (binary) veya çoklu yıldız sistemlerinin bir parçası olarak doğar ve yaşar. İki yıldız ortak bir kütle merkezi etrafında döner. Bilim bugün Güneşimiz'i "tek" bir yıldız olarak, tekli bir sistem olarak görmektedir, ki bu durum evrensel ölçekte alışılmışın dışında, sıradışı bir durumdur. Oysa ki, Harvard Üniversitesi ve Berkeley gibi kurumlarda yapılan modern astrofizik araştırmaları, Güneş benzeri neredeyse tüm yıldızların aslında çiftler halinde doğduğunu gösteriyor.

Ancak, bazı gökbilimciler, astrofizikçiler Güneşimiz'in de ikizinin olması gerektiğini savunsalar da, Güneş Sistemi'nin sınırlarında saklanan gizemli bir eş yıldız onlarca yıldır araştırıldığı, en hassas uzay teleskopları ile gözlemlendiği halde böyle bir ikiz yıldıza dair hiçbir iz bulunamamıştır.

Günümüzde geniş bir bilim çevresi Güneşimiz'in tekli bir sistem olduğunu

ileri sürse de, Bilgilerimizde ve bazı ezoterik öğretilerde Güneşimiz'in yalnız olmadığı, ikizinin var olduğu vurgulanmıştır.

İkili Yıldız Sistemi (Binary Star System), uzayda bir ortak kütle merkezi, barimerkez (barycenter) etrafında kütle çekim ile birbirine bağlı olarak dönen iki yıldızdan oluşan bir sistemdir. İkili Yıldız Sistemleri, gökbilimciler tarafından dört ana sınıfa ayrılır:

*** Görsel İkililer**
(Visual Binaries):
Birbirinden güçlü bir teleskop yardımıyla ayrı iki ışık kaynağı olarak net olarak ayırt edilebilen ve yörünge hareketleri doğrudan gözlemlenebilen sistemlerdir.

*** Spektroskopik İkililer**
(Spectroscopic Binaries):
Teleskopla bakıldığında tek bir yıldız gibi görünürler ancak spektrum analizlerinde (ışık tayfında) Doppler etkisi nedeniyle çizgilerin periyodik olarak kaymasıyla iki ayrı yıldızın varlığı tespit edilir.

*** Örten (Tutulmalı) İkililer**
(Eclipsing Binaries):
Yıldızların yörünge düzlemi Dünya'dan bakış doğrultumuzla neredeyse tümüyle aynı hizadadır. Yıldızlar birbirinin önünden geçerken sistemin toplam parlaklığında periyodik azalmalar (tutulmalar) meydana gelir.

*** Astrometrik İkililer**
(Astrometric Binaries):
Eş yıldızın çok sönük veya görünmez (örneğin bir kara delik veya nötron yıldızı) olduğu durumlarda, görünür yıldızın uzaydaki hareketinde yaptığı periyodik yalpalamalar incelenerek tespit edilen sistemlerdir.

Özellikle Astrometrik İkililer tanımı, astrofizik biliminin eş yıldızın görünmez olabileceğini, varlığını yalnızca yalpalama ve salınım ile hissettirebileceğini kabul ettiğni göstermektedir.

Modern Bilim ve Güneşin İkizi

Modern astrofizik, yıldızların büyük çoğunluğunun çiftler halinde doğduğunu kabul etse de, gelişmiş teleskoplar (WISE, Planck) Güneş'in çevresinde fiziksel bir kütleye sahip eş bir yıldız saptayamamıştır.

Modern araştırmalar, Güneş ve benzeri yıldızların neredeyse tamamının, yoğun gaz bulutlarının içinde ikili (veya daha kalabalık) sistemler halinde oluştuğunu gösteriyor. Bu yaklaşıma göre, Güneşimiz de yaklaşık 4,5 milyar yıl önce bir kardeş yıldızıyla (ikiziyle) birlikte doğmuş, ancak doğumdan sonraki süreçte yıldızlar arası etkileşimler veya galaktik çekim kuvvetleri nedeniyle, bu kardeş ikiz yıldızlar birbirlerinden koparak galaksinin farklı yönlerine savrulmuş olabilir.

Özetle gözlemler, Güneş'in çevresinde dönen bir eşi, ikizi saptayamamıştır. Bilim çevreleri bu durumu "eğer Güneşimiz'in bir ikizi varsa, o çoktan galaksinin derinliklerinde kaybolmuş ve Güneş'le olan tüm kütle çekimsel bağını koparmıştır," şeklinde bağlamaktadır.

Güneşin İkizi'nin olmadığını savunan bilim çevreleri, Güneşin İkizi'nin görülerek saptanamasa bile, farklı etkilerle kendini hissettirebileceğini de ileri sürmekteler. Şöyle ki:

* Bir yıldız, ne kadar sönük veya görünmez olursa olsun, devasa bir kütleye sahiptir. Eğer Güneş Sistemi'nin yakınlarında veya Oort Bulutu civarında böyle bir yıldız olsaydı, kütleçekimi ile Güneş Sistemi'ndeki gezegen, asteroit, kuyruklu yıldızlar gibi gökcisimlerini kendine çekerdi. Gezegenlerin yörüngelerinde sapmalar veya Kuiper Kuşağı'ndaki cisimlerin hareketlerinde tuhaflıklar görülürdü. Ancak gözlemler, bu gökcisimlerinin yörüngelerinin kararlı olduğunu göstermektedir. (Not: Bazı kaynaklar Güneş Sistemi gezegenlerindeki farklılaşmalara dikkat çekmekte. Bu konuyu yazı dizisinin ileriki bölümlerinde "Dokuzuncu Gezegen: Planet X" başlığı altında ele alacağız.)

* Kahverengi cüce olsa bile bir yıldızın kendi ısısı vardır ve bu ısıyı kızılötesi dalga boyunda dışarı yayar. NASA'nın WISE (Widefield Infrared Survey Explorer) teleskobu, tüm gökyüzünü kızılötesi ışıkla tarayıp haritalandırdığı halde, Güneş Sistemi'nin çok uzağında bile böyle karakteristik ısı imzası yakalayamamış, "görünmez" bir nesneyi bulamamışlardır. Bu, astronomik teleskopların saptayamadığı bir durumdur.

Güneşin İkizi'nin olması gerektiği savına metafiziksel açıdan da bakmak gerekir. Bilim dünyasının sınırlarının bittiği yerde metafiziksel ve kuantumsal yaklaşımlar devreye girer. Aradığımız ikiz, 3 boyutlu uzayımızda aranan fiziksel bir madde yığını değil, yüksek boyutlu bir enerji odağı, farklı bir frekansta titreşen bir bilgi merkezi olamaz mı?

Unutmayalım ki görünmezlik, maddenin var olmaması değil; maddenin bizim beş duyumuzun algılama kapasitesinin dışında, görünür ışık tayfının ötesinde daha yüksek bir bant genişliğinde titreşmesidir.

İkili Sistem ve Kuantum Dolanıklık

Güneş ile o görünmeyen, yüksek boyutlu / enerjetik ikizi arasındaki bağı "Kuantum Dolanıklık" (Quantum Entanglement) veya daha geniş bir ifadeyle "Yerel Olmayışlık" (Non lokalite) olarak da okumak mümkündür. Bu yaklaşım, fizik ile ezoterik kozmoloji arasında bir köprü kurmaktır.

Eğer Güneş ve ikizi üç boyutlu uzayda yan yana duran iki fiziksel plazma topu değil de, biri fiziksel olarak görünür, diğeri ise daha yüksek enerjetik bantta görünmeyen bir boyutta varolan bir eşleşme ise; aralarındaki ilişkiyi klasik fizik ile açıklayamayız. Burada devreye Kuantum Dolanıklık mantığı girer:

Normal olarak Kuantum Dolanıklık mikro yapıda atom altı parçacıklar, elektronlar, fotonlar için geçerlidir. Yıldızlar gibi devasa (makro) nesnelerin Kuantum Dolanıklık halinde olması, çözülme (decoherence) olarak tanımlanan süreç nedeniyle çok zordur. Yakın zamana kadar "büyük nesneler çevreleriyle sürekli etkileşime girerek kuantum durumlarını hızla kaybederler," şeklinde biliniyordu. Ancak son yıllarda teorik fizik bu anlayışı değiştirdi. Fizikçiler Leonard Susskind ve Juan Maldacena, Kuantum Dolanıklık'ın uzay zamanın kumaşını birarada tutan şey olduğunu öne sürdüler. Ve eğer uzay zamanın kendisi kuantum düzeyinde bükülmüş ve birbirine dolanmışsa, evrendeki galaksi, yıldız sistemi gibi devasa yapılar da bu yerel olmayan ağın birer düğüm noktası olabilir tezini ortaya koydular.

Kuantum Dolanıklık durumunun özelliğini kısaca şöyle anlatabiliriz: Normalde Güneş'te olan bir patlama veya değişim Dünya'ya ışık hızıyla yaklaşık 8 dakikada ulaşırken, Kuantum Dolanıklık durumunda sistemin genelinde Galaktik Merkez veya Güneş'in görünmeyen ikizi arasında ışık hızı sınırlarını aşarak anında eş zamanda gerçekleşir.

David Bohm'a göre evrende her şey derin bir düzeyde birbirinin içine katlanmış, sarılmıştır. Bu yaklaşıma göre, Güneş ve onun o görünmeyen ikizi, uzayda ayrı iki nokta gibi görünse de, örtülü düzende tek bir bütünün iki tezahürü olabilir. Yüksek boyuttaki ikiz frekans değiştirdiğinde, Güneş'te mesafe kavramı olmaksızın, anında bir yansıma gerçekleşebilir.

Bu anlayış, "Geçiş" olarak adlandırdığımız sürecin neden tüm sistemde (Güneş'te, gezegenlerde, Dünya'da ve insan bilincinde) ortak bir yankı uyandırdığını açıklamak için felsefi ve teorik zemin sunar.

Bilgilerimiz'de Güneşin İkizi

Astronomlar uzun yıllar gökyüzünü gözledikleri, NASA'nın WISE ve Planck gibi gelişmiş uzay teleskopları ile taradıkları Güneş Sistemi'nin yakınlarında bir ikize yönelik hiçbir kanıt bulamamışlardır. Yapılan gözlemlere göre Güneşimiz yalnız bir yıldızdır. Ancak bu konu, bilim dünyasında halen tartışması devam eden bir başlıktır. Bilgilerimiz'de ise Güneşin İkizi ile ilgili vurgulamalar bulunmaktadır. Güneşin İkizi ile ilgili aktarımlara kısaca bakalım:

Soru – Güneş Dünyamız'a Güneş vasfında zerreler gönderiyor, Güneş'in ikizi var mı?

- Evet.

Soru – Ve renk olarak ne ifade eder?

- Hani sonradan bulacağınız, bulacağınızı söylediğimiz yedi renk, şimdi bilmediğiniz.

Bu aktarım ile açık bir şekilde Güneşin İkizi'nin var olduğu teyit edilmekte. Hattâ, Güneşin İkizi'ne bağlı olarak, şimdi görmediğimiz, sonradan farkına varacağımız yedi renge de vurgu yapılmakta. Bu anlatımı köklü bir değişime işaret olarak yorumluyorum.

Soru - Güneş ikizinin, üç buut realitemiz karşısında, Güneş Sistemi'ne göre mevkii nedir?

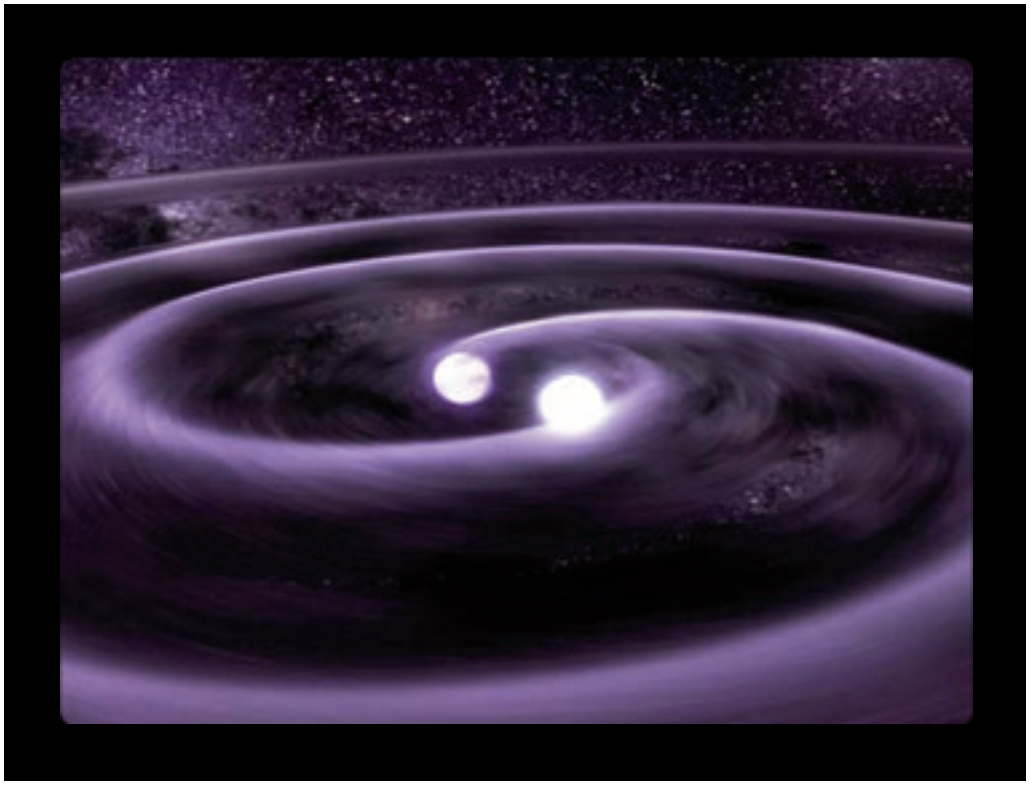
- Sizin her yerden onu göremeyeceğiniz kadar, aslında tam diğerinin ardına gizlidir. Siz zaman zaman, hani bir olayı bazen yaşarken sanki bir zaman önce aynen yaşamış hissine kapılırsınız ya…

Soru - Evet Efendim

- İşte ikizinin durumu da aynı o hisleriniz gibidir……..

Soru - Şimdiye kadar ikizleri hem seviye olarak düşünüyorduk. Bana bu defa daha yatkın geldi, ki alternatif şekilde sıralanan bu madde ve anti madde tabakaları arasında bir hiyerarşi olsun.

- Onlar karşılıklı, birbirleri ile her

şeyin birbirlerine ne şekilde gidip geleceğini ve bu düzenin nasıl yürüdüğünü devamlı gösterirler. Dikkatle bakarsanız göreceksiniz. İşte o zaman tam bilinecek olanın bir tanesine ulaşmış olacaksınız."

Soru– Güneş ve ikizi biribirileri etrafında dolaşmakta mıdırlar?

- "Biri bir diğerinin ardında, sizin gözünüzle göremeyeceğiniz şekilde gizli durur da aslında, hep beraber dolanırlar bir başka büyüğün etrafında" demiştik.

Soru – Güneş ikizinin neşrettiği ışık, fizik gözümüzle göremediğimiz bir nitelikte olduğu için mi görülmemektedir?

- "Birlikte dolaştıkları için bir başka büyüğün etrafında, siz onu görmediğinizi zannediyorsunuz" demiştik.

Özellikle bu aktarım, tıpkı Alfa Centauri gibi, Güneş ile ikizinin de daha büyük bir galaktik sisteme, Büyük Merkezi Güneş'e bağlı olduğuna işaret etmiyor mu? Bilgilerimiz'den alıntılamaya devam ediyoruz:

"Soru – Bizi ayakta tutan, günden geceye dönen, ışıktan karanlığa varan o gerçek, gözümüzün gördüğü Güneş ile ikizi arasındaki alışverişi mi kastedeer?

- Elbette.

Soru - Elbette mi?

- Ta kendisidir ve özüdür.

Soru – Birinci sualimiz Güneş ve İkizi hakkında tabii. Üç buut idrakimiz içinde tasavvur etmeye çalıştığımız için böyle sormak zorunda kalıyoruz. Bunları a) Tek merkezli, zıt yönlü iki ayrı vorteks içinde mi? b) Merkezleri ayrı olan, girişim halindeki iki zıt yönlü vorteks içinde mi? Yoksa c) Tamamen ayrı yönde varlıklar halinde mi düşünmemiz daha faydalı olur?

- İki ayrı yönde varlıklar halinde düşününüz. Yalnız, şimdi böyle düşününüz. Sonra ona bir küçük şey ekleyince, tamam olacak dilediğiniz.

Güneşin İkizi ve Büyük Yıl

Bu yazı dizisinin ikinci bölümünde aktarmıştık. Bilgilerimiz'de başı sonu belirli bir döneme işaret edilmekte ve bu dönem için "bunun dışına çıkılamaz" denilmektedir. Bilimin Büyük Yıl olarak tanımladığı bu zaman dilimi, ekinoksların Zodyak Kuşağı'nda tam bir tur atması için geçen süre olarak yaklaşık 25.770 / 26.000 (yaklaşık 25.800) yıl kabul edilmektedir:

'Büyük Yıl' olarak anılan bu sürenin, Dünya'nın tam bir salınım (presesyon / yalpalama) döngüsünü tamamlama süreci olduğunu aktarmıştık. Farklı savlar olsa da, bu salınıma neyin sebep olduğu bilimsel olarak tam anlamıyla saptanamamıştır. Bir tez olarak Dünya'nın salınım hareketine Güneş'in eş yıldızının (ikizinin) neden olabileceği de ileri sürülmektedir. Bu yaklaşıma göre Güneş'in olası yıldız eşi, Dünya'nın salınımını etkiliyor, böylece Dünya'nın eksenel yalpalamasına

neden oluyormuş. Bu tez Büyük Yıl Döngüsü'nün Dünya'nın bir topaç gibi yalpalamasından değil, Güneş'in eş yıldızının (ikizinin) yörüngesinin açısal hızının değişmesinden kaynaklandığını ileri sürmektedir. Dünya'nın yalpalama hızı, iki yıldız birbirlerinden uzaklaşırken yavaşlamakta, birbirlerine yakınlaşırken hızlanmaktaymış.

Klasik öğretilere göre, Dünya'nın yaklaşık 25.800 yıllık yalpalama döngüsünün etkenleri Ay ve Güneş'tir. Ay ve Güneş'in, Dünya'mıza uyguladığı kütleçekimsel bükme momenti sonucu yalpalama ortaya çıkmaktadır.

Ancak Walter Cruttenden gibi araştırmacıların öncülük ettiği Binary Research Institute ve benzeri bağımsız araştırma gruplarının savunduğu İkili Yıldız Modeli, klasik yalpalama, topaç açıklamasındaki bazı matematiksel ve fiziksel tutarsızlıklara dikkat çekerler ve aşağıdaki hususları ileri sürerler: "Güneşimiz, uzayda yapayalnız bir rota izlemez; katetmesi binlerce yıl süren eliptik bir yörüngede, uzak veya sönük bir yoldaş (ikiz, eş) bir yıldızla ortak bir kütle merkezi etrafında birlikte döner." Hatırlayalım:

"Birlikte dolaştıkları için bir başka büyüğün etrafında, siz onu görmediğinizi zannediyorsunuz."

"Güneş Sistemi, bu büyük ikili yörüngede kavis çizerken uzaydaki yönelimini yavaşça değiştirir. Bizim Dünya'da gözlemlediğimiz yaklaşık 25.800 yıllık yalpalama ve ekinoksların gerilemesi, aslında Güneş'in bu ikili sistem içindeki hareketinin tüm sisteme yansıyan kavisidir." Bu bakış açısına göre Dünya'nın yalpalaması, Güneş'in ve tüm Güneş Sistemi'nin dev bir ikili sistem içerisindeki dönüşünün bir sonucudur. Çünkü:

Bir ikili yıldız sisteminde yörüngenin eliptik olduğu varsayılır. Yörüngede dolaşım sırasında Güneş ikizine yaklaştığı dönemlerde, foton yoğunluğu artar ve yüksek enerji akışı başlar. Sisteme giren kozmik radyasyon, foton akışı ve enerji yoğunluğu doruğa ulaşır. Uzaklaştığı dönemlerde ise farklı kozmik ortamlar söz konusu olur ve düşük enerjili karanlık dönemler ortaya çıkar. Bu değişim için, Kadim Medeniyetler'in sözünü ettiği Altın Çağ veya Demir Çağ gibi döngülerin, diğer deyişle Yuga Döngüleri'nin temelinde bu ikili sistemin birbirine yaklaşma ve uzaklaşmasının yattığı söylenebilir.

Dünya'nın yalpalamasındaki değişimler, çekirdek hareketleri, manyetik alan dalgalanmaları gibi jeofiziksel anomalilere neden olabilir. Bu durum ikili yörüngenin kritik bir eşikten geçtiğinin göstergesi olarak görülebilir. Güneş bu değişimden etkilenerek frekans değiştirir. Güneşimiz'in bir kütle olmanın ötesinde, galaktik frekansları düşürüp Dünya'nın ve de biyolojimizin sindirebileceği seviyeye ayarlayan bir Aşağı Doğru Düşürücü Transformatör

(StepDown Transformer) olduğunu unutmayalım. Bu frekans değişimi, Dünya'nın çekirdek dinamiklerini, manyetik alanının zayıflamasını veya güçlenmesini, iklimsel kırılmaları tetikler ve de canlılarda farklılıklar ortaya çıkartır. Hatırlayalım:

Soru - Sökün edecek olan ses, (a) Arzın eğiminin değişmesi, (b) ikize tabi olması, (c) bildiğimiz Güneş'in frekans değiştirmesi neticesinde mi olacak?"
- En son şekli ile olacak."

Cruttenden gibi araştırmacılar bu döngüyü fiziksel bir kütle yörüngesi üzerinden hesaplasalar da, metafiziksel olarak bu ikili yapı; kütlesel bir maddeden ziyade, Kuantum Dolanıklık'la birbirine bağlı boyutsal bir frekans uyumlanması olabilir. Yani fiziksel geometride "yörünge" olarak tezahür eden şey, gerçekte boyutsal bir rezonans döngüsüdür.

Bu noktada üçüncü bölümde işaret ettiğimiz Dünyaca ünlü Alman biyofizikçi Dieter Broers'in, "Güneşin (D) Evrimi" adlı bir belgeseline geri dönelim. O belgeselde Broers, Güneş faaliyetlerindeki artışlar ile yaratıcı, zihinsel ve ruhsal yeteneklerimizdeki gelişmeler arasında bir bağlantı olduğunu gösteren bir yaklaşımı ortaya koymuştu. Broers belgeselinde, Güneş kaynaklı gelişmelerin bir değişimden (revolution) ziyade, beyin kapasitemizi artıracak ve bilincimizi genişletecek bir evrim (evolution) olduğunu söylüyor ve insanlığın evrimsel bir sıçramanın eşiğinde olduğunu ileri sürüyordu. Özetle, ortaya sürülen "İkili Yıldız Teorisi"ne göre, Dünyamız'ın yalpalaması tesadüfi veya sadece Güneş ile Ay ikilisinin çekiştirmesinden ibaret değildir. O yalpalama, Güneş'in görünmeyen ikiziyle birlikte çizdiği galaktik yörüngenin Dünya'ya jeofiziksel yansımasıdır. Bu yansımayı, sistem bir üst frekansa taşıyan devasa bir kozmik saatin dişlileri olarak okuyabilir, 'Yükselme' ve 'Geçiş'in veya bu çalışma ile araştırdığımız 'Faktör X'in ana etkeni olarak görebiliriz.

Omraam Mikhael Aivanhov ve Güneşin İkizi

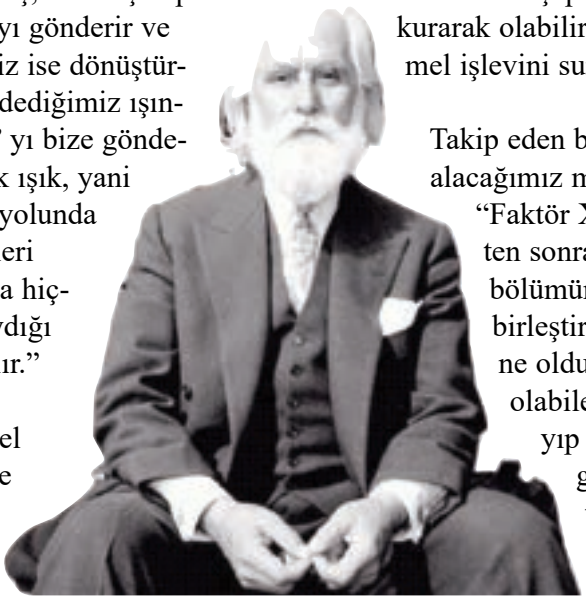
Dergimizin 674. sayısında (2025 Şubat) Omraam Mikhael Aivanhov'un "Light is A Living Spirit" (Işık Yaşayan Bir Ruhtur) kitabının "Light: Essence Of Creation" (Işık: Yaratılışın Özü) bölümünden alıntılar yapıp yayımlamıştım. Kitabın söz konusu bölümünde Güneşin İkizi'ne göndermeler yapılmaktaydı. Konumuzla ilgili olması nedeniyle Güneşin İkizi ile ilgili paragrafları buraya tekrar alıntılıyorum:

"Eski Ahit'in Yaratılış Kitabı'na göre, kâinatın yaratılmasında ilk olay, ilk adım ışıktı. Tanrı, "Işık olsun!" dedi. Peki, var olmaya çağrılan ışık, ne tür bir ışıktı? Bulgarca'da ışık için iki farklı kelime vardır: 'svetlina' ve 'videlina'. 'Svetlina' fiziksel olarak gördüğümüz ışık için kullanılır ve keli-

menin kökü, "parlamak" anlamına gelen bir Bulgarca kelimeden gelir. Ancak, ‘videlina’ kelimesi, “ruhsal ışık”tan bahsederken kullanılır ve kökü "görmek" fiiline dayanır. Videlina, ruhsal, görünmeyen âlemi görmemizi sağlayan ışıktır ve videlinanın maddileşmesi, fiziksel ışığımız olan svetlinayı ortaya çıkarır.”

Güneş’in bize gönderdiği gördüğümüz ışık, Yeni Ahit Yaratılış'ta anlatılan o ilk gün yaratılan ışık değildir. Görünür Güneşimiz’in arkasında ve ötesinde, görünür Güneşimiz’e enerji akışı sağlayan görünmez bir Güneş, karanlık bir Güneş vardır. Güneşimiz bu enerjileri yakalar, dönüştürür ve ışık biçiminde bizlere gönderir. Bu gelen ışık, Tanrı'nın başlangıçta "Işık olsun!" dediğinde yarattığı ışık değildir, ancak daha sonra oluşmuştur. Arka plandaki ilk görünmez Güneş, ilk oluşan primordial ışık videlina’yı gönderir ve görünür Güneşimiz ise dönüştürdüğü Güneş ışığı dediğimiz ışınları, yani svetlina’ yı bize gönderir. Gerçek kaynak ışık, yani videlina yalnızca yolunda karşılaştığı nesneleri aydınlatır; yolunda hiçbir şey yoksa, yaydığı ışık görünmez kalır.”

Omraam Mikhael Aivanhov’un ifade ettiği videlina yani görünmeyen âlemi aydınlatan kaynak, ruhsal ışık ile svetlina yani fiziksel âleme yansıyan görünür ışık ayrımı, Güneş’in işleviyle ilgili olarak sunulan modele uyum sağlamaktadır. Güneşimiz, görünmeyen ikizinden veya galaktik merkezden gelen yüksek frekanslı videlina enerjisini yakalayan, modüle eden ve biyolojimizin sindirebileceği voltaja düşürerek svetlina olarak yayan bir aşağı yönde düşürücü, indirgeyici transformatör olabilir. Özetle gördüğümüz Güneşimiz için, görünmez ikizden gelen yüksek galaktik frekansları biyolojimizin sindirebileceği voltaja indirgeyen bir transformatör diyebiliriz.

Yazı dizisinin bu bölümünde, bilimin bugün için erişemediği, ancak Bilgilerimiz’in söz ettiği bir konuyu ele aldık: Güneşin İkizi. Konuyu ele alırken Bilgilerimiz içinde yer alan diğer aktarımlarla çapraz bağlantılar kurarak olabilirliğini ve muhtemel işlevini sunmaya çalıştık.

Takip eden bölümlerde ele alacağımız muhtemel “Faktör X”leri incelediktten sonra dizinin son bölümünde parçaları birleştirip ‘Faktör X’in ne olduğunu değil ne olabileceğini yorumlayıp yükselme ve geçişteki muhtemel işlevini anlamaya çalışacağız.

"Akışın Gücü" Kitabından Anlamlı rastlantılarla yaşamınızı dönüştürmenizi sağlayacak pratik yöntemler

Hoş Geldin Sezgi

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay "Sezginizin Ardından Gidin" başlığı altında, akışın enerjisine doğru hareket etmenin ilk adımının zihnimizi sakinleştirmekten ve sezgilerimizi dinlemekten geçtiğini ayrıntılarıyla anlatmışlardı. Sezgi dediğimiz olguyu zaten hepimiz az ya da çok biliriz çünkü onun kendini belli ettiği belli alanlar vardır. Örneğin imajlarla, rüyalarla ve ağzımızdan bir anda çıkan sözcüklerle de kendilerini belli ederler. Elbet ki sezginin diğer ucunda kişilerin inançlarına göre Tanrı, melekler ve rehber varlıklar da vardır. Yazarlarımız sezginin kanıtının eşzamanlılıklar olduğunu ve eşzamanlılıkların ise bizi daha sezgisel içgörülere götürdüğünü vurgulamıştı geçen ay. Diğer bir deyişle eşzamanlılıklar hızlandırılmış sezgiler olabilirdi. Sezginin sessizlikle konuşuyor olması ise bizim için değerliydi. Yazarlarımız ayrıca sezginin içsel sesinin insanın daimî yoldaşı olması gerektiğinde hemfikir olduklarını da belirtmişlerdi. Ez cümle hem sezgilerimizi hem de karşımıza çıkan eşzamanlılıkları iyi bir şekilde değerlendirerek yaşamımızı daha nitelikli ve öngörülebilir bir hale getirebilirdik. Geçen ay altı çizilen hususlardan birisi de sezginin dört kademesinin olduğuydu. Bunlar: Fiziksel, zihinsel, duygusal ve spiritüel kademelerdi. Fiziksel sezgi, bedensel duyumlarımızın bilinçli bir şekilde farkında olmamızı sağlıyordu. Şöyle ki bazen bedenimizin belirli bölgelerin-

deki sinyalleri kaale almamız için gerekliydi. Belirli bir farkındalık geliştirebilmemiz için de önemliydi. Duygusal sezgi ise; ruh halimizdeki dalgalanmalar ve algımızdaki değişiklikler gibi kişisel duygular aracılığıyla aktarılan sezgilerdi. Fakat burada dikkat edilmesi gereken bir şey vardı ki o aktarılan mesajları doğru anlayıp, rahat edebilmek için öz farkındalığımızı da artırmış olmamızdı. Dolayısıyla kendimizi, inançlarımızı bilmek ve korkularımızı tanımak elzemdi. Zihinsel sezginin ne olduğunu bilebilmek için de yoğun bir mantıksal ve analitik incelemenin ardından zihnimize bir anda gelen sezgisel yanıtların farkına varabilmemizdi. Pek çok bilimsel teorileri ve hipotezlerin bilim insanlarına rüyalar, içsel vizyonlar ya da direktifler içeren sesler vasıtasıyla gelmiş olması bunun kanıtıydı. Ruhsal sezgi ise hep mistik deneyimlerle ilişkilendirilmekteydi yazarlarımıza göre. Bunları bilip de içselleştirdiğimizde bize düşen şey artık sezginin nazikçe filizlenmesini besleyen içsel bir ortam yaratmamızdı, ki bunun da yolu olumluluk, alıcılık ve güven olgularına ilk sırada odaklanmamızdı. Sezgiyi deneyimimize davet eden ya da onu engelleyen ortamı oluşturan inançlarımıza, tutumlarımıza, görüşlerimize, davranışlarımıza ve değerlerimize dikkatle eğilmeliydik. Demek ki sezginin hayatımızdaki rolünü genişletmek için kendi gerçekliğimizin farkında olmalı ve belki de bazı varsayımlarımızı değiştirmeliydik. Hepimizin hayatında sezgisel ipuçları bulunur. Bu ipuçlarının bazısını geçen ay ele almıştık. Bu ay bunları tamamlayıp, sezgilerimize "Hoş Geldin" diyebileceğimiz akış egzersizlerini sunacağız.

Tesadüfmüş gibi izlenim veren düşüncelerinize dikkat edin: Eğer zihinsel bir fotoğraf ya da bir duygu yok yerden peydah olduysa, ona şans tanıyın ve üzerine eğilin. Ray Simon'un arkadaşları da onu sezgisel ve hatta psişik biri gibi tanımlıyordu ama o bunu kabul etmiyordu ve şöyle diyordu: "Onların farkına varmadıkları şey şuydu ki, ben onların düşündüğünden ya da yaptığından farklı bir şey yapmıyordum gerçekte. Benim yaptığım tek şey, kimsenin fazlaca dikkat etmediği, onlara göre bir şey ifade etmeyen küçük şeylere, örüntülere önem vermemdi. Dolayısıyla ben hayatımda tesadüfmüş gibi görünen şeylere

onlardan daha fazla odaklanabiliyordum. Benim bir lunaparktaki chihuahua (şivava köpeği) kadar bir dikkat sürem olduğu için, tesadüfi gibi görünen bu düşüncelere bolca maruz kaldığıma inanabilirsiniz."

Simon'a bir arkadaşı kendi büyükannesi hakkında bir şey sorduğunda, zihninde sedir ağacı kaplı bir oda canlanabiliyordu. Bu oda onda kapalı alan korkusu (hissi) uyandırdığında, o kadının bir huzurevinde kendisini kapana kısılmış gibi hissettiğini doğru bir şekilde söyleyebiliyordu. Simon: "Rastgele yani tesadüfi düşüncelerin benim için veya başkası için eşzamanlı bir bilgi taşıdığını varsayarım ve bu genellikle doğrudur" diyor.

Zorlamayın ve akışına bırakın: Eşzamanlılık gibi, sezgi de kontrol edilemez. Zorlanamaz veya yoktan var edilemez. Ona dikkatinizi vererek, ama buna mukabil tıpkı oyun oynar gibi içinde rahatlayarak ve onun ne söyleyeceğine kendinizi açık tutarak, akışın gücünü serbest bırakırsınız.

Akış Egzersizleri: Sezgiye Hoş Geldin Diyebilmek

1. Sezgisel hisleriniz için bir günlük tutun ve bunların peşinden gittiğinizde neler olduğunu kaydedin. Fiziksel, duygusal, zihinsel ve ruhsal olmak üzere her türüne karşı uyanık ve farkındalıklı olun. Onları kolayca alabilmenin pratiğini yapın.

2. Yanıtlanmasını istediğiniz bir sorunuz mu var? Uykuya dalarken iç sesinizden size bir yanıt vermesini isteyerek bunu derinlemesine düşünün. Uyandığınızda rüyalarınızı yazın. Bir cevap bulabilmek için rüyalarınızdaki ipuçlarını araştırın.

3. Pratik yapın, pratik yapın, pratik yapın. Biri size bir soru sorduğunda ya da bir şey yapmanızı istediğinde, zihninize aniden gelen ilk tepkiyi izleyin. Onunla birlikte ilerleyin ve ne olacağını görün.

4. Sezginizi güçlendirmek için konsantrasyon yeteneğinizi geliştirin. Meditasyon pozisyonundayken nefesinizle dörde kadar sayarak rahat bir farkındalık durumuna geçin. Vücudunuzda bir gezintiye çıkın. Vücudunuzun hislerine odaklanın, ancak rahatlamış dikkatinizi nesnelerin arasındaki boşluklara verin, kemiklerinizin, gözlerinizin, organlarınızın ve nefesinizin arasındaki boşluklara.

5. Diğer bir yoğunlaşma egzersizi: Derin nefesler aldıktan ve beden turu yaptıktan sonra, zihninizin gözüne piramit gibi üç boyutlu bir geometrik şekli getirin. Onu inceleyin ama onun hareket etmesine, renk değiştirmesine veya tek boyuta dönüşmesine izin vermeyin.

6. "Düşünce balonları" kullanarak kelimelerle serbest çağrışım yapın. Bir kâğıt parçasına bir çember çizin ve içine daha sezgisel bilgiler edinmek

istediğiniz bir şeyle ilgili bir kelime koyun. Çemberin etrafını aklınıza gelen tüm bağlantılı kelimelerle doldurun ve onların da etrafına çemberler çizin. Bu kelimelere de balonlar içinde daha fazla kelime çağrıştırarak bu şekilde devam edin.

7. Sezginizi güçlendirmek için bilinçaltı zihninizi devreye sokun. Nefesinizi dörde kadar takip ederek ve bedeninizi tarayarak rahatlamış bir farkındalık ve tefekkür durumuna geçin. Ardından, gözleriniz kapalıyken kendinizi birçok kapısı olan bir koridorda yürürken hayal edin. Sezginizden, sesini yükseltmek için neye ihtiyacınız varsa onu size vermesini isteyin. Bir kapıyı açın ve içeri girin. Sezginizi geliştirmek için o odadan neye ihtiyacınız varsa alın. Ne alırsanız alın ona açık olun, bunun tam olarak ne olduğunu bilmek veya onu etiketlemek zorunda değilsiniz. Odaya teşekkür edin ve egzersizi bitirmenin zamanı geldiğini ve sezgilerinizin çok daha güçlü olduğunu sezgisel olarak hissedene kadar devam ederek bir sonraki odaya geçin.

Alıştırma: Farkındalık (Mindfulness)

Farkındalık içinde olduğunuzda, detaylara dikkat edersiniz. Bir gül sadece bir gül değildir: Koyu kırmızı rengin canlı derinliği, karmaşık ve iç içe geçmiş desenlerin girdabı, kadifenin yumuşak dokusudur. Sıradan günlük hayatınızın detaylarına odaklandığınızda, kendinizi keşfetmeye açarsınız. Her dakikadan en iyi şekilde yararlanırsınız çünkü dünyaya taze gözlerle bakarsınız. Yürüdüğünüz yol her gün yürüdüğünüz o eski cadde olmaktan çıkar; sosisli bekleyen bir çocuğun yüzündeki heyecanlı bekleyiş, rüzgârın yanağınıza hafifçe dokunuşu, bir restoranın kapısından dışarı taşan taze kahve kokusu haline gelir.

Farkındalık sizi şimdiki ana taşır ve anı tam anlamıyla yaşadığınızda akışın gücünü deneyimleyebilirsiniz. Farkındalık içinde olduğunuzda; farkında, dahil olmuş ve yargısız olursunuz; bu durum eşzamanlılığın (anlamlı rastlantıların) açığa çıkmasını teşvik eder.

Farkındalık içe dönüktür. Midenizdeki ince sızıyı dikkate almak, bunun açlık mı yoksa sezgi mi olduğunu bilmek ve buna göre hareket etmektir. Farkındalık aynı zamanda dışa dönüktür: Başkalarıyla tamamen bir arada olmanızı sağlayarak sizi onlara bağlar. Zihninizi kendinizden ve dertlerinizden uzaklaştırır.

Bir dahaki sefere canınız sıkıldığında veya kendinizi keyifsiz hissettiğinizde gökyüzüne bakın: Bulutların şeklini inceleyin, kaç farklı renk yakalayabileceğinizi görün, ufuktan ufka uzanan farklılıkları keşfedin. Gözlerinizi aşağı indirdiğinizde, içinizdeki canlılığın farkına varın. Uzun zamandır tanıdığınız bir insanla birlikteyken, o konuşurken

yüzündeki ayrıntılara bakın: Duyguları değiştikçe yanaklarındaki rengin nasıl dönüştüğünü, gözlerinin etrafındaki çizgilerin ifadesini nasıl etkilediğini, bir noktayı vurgulamak için başını nasıl hareket ettirdiğini izleyin. O insanı daha önce hiç olmadığı gibi deneyimlediğinizi fark edeceksiniz.

Harvardlı Psikolog Ellen J. Langer, dönüm noktası niteliğindeki Mindfulness (Farkındalık) kitabında esnek olmaktan ve değişimlere uyum sağlamaktan söz açarak, önünüzde olup duran şeylere nasıl daha fazla dikkat sarf ederek, kendiniz için yeni seçenekleri nasıl inşa edebileceğinizi anlatır: Tüm bunlar okuyucuya görmenin, olmanın, dinlemenin ve öğrenmenin yeni yollarını bulmayı gösterir.

İşte böylesine bir farkındalık seviyesinde, eski düşünce kategorilerine takılıp kalmak yerine, mevcut durumu ve koşulları daha iyi yansıtacak yeni kategoriler yaratırsınız. İşleri yapmanın alışılagelmiş yollarına alternatifler bulursunuz. Yeni yollar ararsınız ve konfor alanınızda bulunan ve size rahat gelen eski yolları kaybetmeyi göze alırsınız.

Farkındalık, korkunuzu yönetmesi için zihninizi devreye sokarak sizi akışa geçirir. Korku her zaman bir bağlam (durum ve koşul) içinde gerçekleşir: Bir hayvanat bahçesinde veya sirkte parmaklıkların arkasında güvenle duran bir dağ aslanı, mahallenizde sinsice dolaşan bir dağ aslanından çok farklıdır. Bağlamlar size öğretilmiş şeylerdir; bunların çoğu, anne babanızın güvenliğinizi artırmak için insanlara ve nesnelere anlamlar yüklediği ilk çocukluk yıllarınızda hafızanıza kazınmış olabilir: “Yabancılarla konuşma, sana zarar verebilirler.” Siz büyüdükçe, bu ilk bağlam farkında olmadan algılarınızı yönetmeye başlar. Tüm yabancıların tehlikeli olduğuna inanırsınız ve sizden farklı olan birini “yabancı” olarak algılarsanız, o kişiye açık olmak zorlaşır. Bir yabancı asansörde sizinle sohbet başlattığında otomatik olarak sessizliğin güvenliğine sığınırsınız.

Farkındalığınızı geliştirdiğinizde, korkunuzu yönetmesi için zihninizi harekete geçirmiş olursunuz. Böylece bağlamı daha yakından değerlendirirsiniz; artık siz işe gitmekte olan yetişkin birisinizdir. Karşıdaki kişiyi “tehditkâr yabancı” adlı bir kategoride değerlendirmek yerine, güzel gözleri olan bir birey, yol tarifi arayan bir adam ya da bir kadın olarak görürsünüz.

Buradan yola çıkarak her yöne rahatça hareket edebilirsiniz. Adamın tam da sizin gittiğiniz yeri aradığını fark ettiğinizde ya da kadının size annenizi hatırlatan, bu sayede de ertesi gün annenizin doğum günü olduğunu aklınıza getiren bir kolye taktığını gördüğünüzde eşzamanlılık (anlamlı rastlantı) ortaya çıkabilir.

Gelecek Ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Sezginin İnsanî Motoru

Kryon Celsesi 27.02.2024 Medyum: Lee Carroll
Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. Bu, ayın dördüncü haftası ve dördüncü dersi. Bu ay boyunca alışılmadık bir isme sahip bir şeyden bahsettik: İnsan varlığının sahip olduğu motorlar. Yeteneklerden ve araçlardan, metafizikten ve ezoterizmden, görünmez şeylerle neler yapabileceğinizden ve neler yapamayacağınızdan bahsettik. İnsan bireyinin sahip olabileceği görünmez güç olarak adlandırabileceğiniz birçok şeyden bahsettik. Bu büyük bir konu ve onu sona sakladık. Sizce ne olabilir? Üç tane daha ele aldık, bazıları benim favorilerimdi. Bu da, en gizemli ve kavranması en zor motorlardan biri diyeceğimiz bir şey. Bir motor, yakıtla beslediğiniz ve sizi hayatta ileriye taşıyan bir şeydir. Bunu bir araç olarak düşünün. Bu motor ise, incecik, hızlı gelir ve gider. Gerçekten net olmadığınız şeyler yaratan bir motordur, ta ki nasıl daha iyi yapılacağını öğrenene kadar. İşte bu motor sevgili dostlarım: Sezgi.

Bu özel motor, sizin için tanımlaması zor olan ve sürekli sorduğunuz bir enerji yaratır: Bu nedir? Nasıl kullanırım? Nasıl tezahür eder? Elde ettiğimde ne yaparım? Bunun egom mu, Ruh'tan bir mesaj mı yoksa benden gelen bir mesaj mı olduğunu nasıl anlayabilirim? Bütün bunlar gerçek sorular. Sezgi hakkında, partnerime onun ortağına, ikisinin de gelecekte belki bir kursta bu soruların cevaplarını size getirmeleri için meydan okuyorum ve ben de bu cevapları kanalize ederek yardımcı olacağım. Sezgi çok önemlidir. Bu motora "yeniçağın motoru" diyeceğim. Bu, giderek daha fazla ışık işçisinin alacağı ve sizin de net bir şekilde alacağınız bir motor olacak, böylece fısıldayan bir düşünce ile dikkat gerektiren bir düşünce arasındaki farkı anlayabileceksiniz.

Sezgi, sevgili dostlarım, her zaman sizde vardı. Bunu ilk gösterenler gezegenin anneleridir. Bu, belki de bebekleriyle bir bağlantıdır. Çocuk sahibi olan

tüm anneler, bazen bir şey hissettiklerini bilirler. Bir şey hissedersiniz ve Bebeğiniz diğer odadaysa kalkıp onun yanına gidebilir ve ilgiye ihtiyacı olduğunu fark edebilirsiniz. Peki, size bunu işaret eden şey neydi? Buna her türlü ismi verebilirsiniz ama ben bunun mekaniğini bilmek istiyorum. Şu anda olan bir şeyi hissetmenizi ve buna göre hareket etmenizi sağlayan şey neydi? İşte sezginin motoru bu ve işe yarıyor, harika çalışıyor.

Bir anne ve bir bebek arasında bu durumun kendiliğinden oluşmasını sağlayan özel bir bağ vardır, çünkü anne her zaman sezgiyi dinler, her zaman yanında olmayan veya görmediği bir yerde bir bebeği olduğunun farkındadır. Bu sezgi bazen ömür boyu sürer; bazen yetişkin çocuklarıyla ilgili neler olduğunu merak eden anneler, harika bir şeyin olduğunu bildiren bir telefon alırlar. İşte bu onların sezgisidir. Peki ya siz de aynı seviyede buna sahip olsaydınız ama bunu kendiniz için, diğer ucunda bir bebek olmadan geliştirebilseydiniz? Bu mümkün ve bu güzel sezgi aracı üçten fazla parçadan oluşabilir, ama gelin sadece bu üç parçaya bakalım. Gerçek zamanlı olarak neler olup bittiğine dair sezgi; dikkat etmeniz gereken bir şey mi oluyor? Bir odaya giriyorsunuz ve odada belki tanımadığınız insanlar var ve sezgisel yeteneğiniz sizi sola bakmaya ve konuşmanız gereken birinin olduğunu hissetmeye yönlendiriyor. İşte bahsettiğimiz sezgi bu. Bunun için bir motor hazırlayabilir, onu bekleyebileceğiniz şekilde yakıtlandırabilirsiniz. Yani nereye giderseniz gidin, onu arıyorsunuz. Bugün sezgisel düşünceniz nedir? Şu anda, normalde bakmadığım bir şeye dikkat etmemi sağlayacak bir şeyin nerede olduğunu söyleyebilirsiniz. Bunu duydunuz mu? Yani bu sefer sezgiyle besleniyor.

Bunun için ayar yapabilirsiniz, bu motoru besleyerek bekleyebileceğiniz bir şekilde yakıt sağlayabilirsiniz. Yani nereye giderseniz gidin, onu arıyorsunuz. Bugün sezgisel düşünceniz nedir? Şu anda, normalde bakmadığım bir şeye dikkat etmemi sağlayacak bir şey olduğunu söyleyebilirsiniz. Bunu duydunuz mu? Yani bu sefer beklenti niyetiyle besleniyor. Yolda giderken size hemen yardımcı olan bir sezgiye sahip olabilirsiniz ve sezgi size sağa mı sola mı gitmeniz gerektiğini söyler, doğru veya sola giderseniz doğru yolu bulursunuz. Doğruydu çünkü bir şey oldu, bahsettiğimiz sezgi türü bu, bazen hayat kurtarıcı olabiliyor.

Diğer sezgi türlerinden biri de Bilinç motoru, onunla çalışıyor, içinizdeki bir şeyin ilgiye ihtiyacı olabileceğine dair sezginiz, acıdan çok önce, baş ağrısından çok önce, herhangi bir belirti olmadan önce, belki de bir şeye bakmanız gerektiğine dair sezgisel bir düşünceye kapılıyorsunuz ve baktığınızda, şu anda sağlığınızla, iç kimyanızla ilgili bir sezginiz var, neredeyse kendinizin tıbbi bir sezgi uzmanı gibisiniz ve bilmeniz gereken, hayat kurtarıcı olabilecek bir şeyin olup bittiğini görebiliyorsunuz.

Bu çok önemli olan motor, bunu geçen haftaya kadar bekledim. Bence en önemli motor bu. Evet, bilinçten daha büyük, evet daha büyük. Evet, sevgiden daha fazlası var, bunun çok fazla değeri var. Sezgisel yetenekler, parçalar, nitelikler, özellikler uyanış yolunda size yardımcı olan motor, sevgili dostlarım, dinleyin ya her şeyin daha büyük olduğuna dair sezgisel bir düşünceye sahip olmaya başlarsanız?

Size hiç söylendiği gibi, her şeyin Tanrı hakkındaki Yaratıcı Kaynak hakkında bildiğinizi sandığınız her şeyi silebileceğinizi sezgisel bir düşünceye sahipseniz, çünkü size söylenen her şeyden çok daha büyük. Eğer bilmeniz gereken şeyler olduğuna dair bir sezgi alıyorsanız, az önce sezgiyi anlattım. Uyanışın güzel yanı, bunu dinleyen çok fazla insan var. Şu anda bunu dinleyenlerden bazıları "aman Tanrım, işte bu yüzden" diyor.

Bunu hiç dinlemezdim ama şimdi anlıyorum ki sezgisel fikirler edinmeye başlıyorum; bilmem gereken daha büyük bir şey var ve sizin de bilmeniz gereken şey sizi buraya koyan Yaratıcı'-nın sevgisi, Yaratıcı Kaynak. Siz Tanrı'-nın bir parçasısınız, sezgi motorunun size göstermek istediği çok daha büyük bir şey var, gelecekle ilgili sezgiye sahip olanlar var, bu nasıl mümkün olabilir, sizinle Bilinç ve enerjinin bazı nitelikleri hakkında konuştuk, belki de önünüze bir şey koymak, yolu iyi enerjiyle döşemek, böylece oraya vardığınızda daha pürüzsüz olur, işte böyle.

İşte bu, kaçınızın dejavü (déjà vu) deneyimi yaşadığına benziyor; yani geleceğe dair sezgi. Oraya vardığınızda "Aman Tanrım, bunu daha önce yaşadım" diyorsunuz. Gerçekte olan şu ki, "Aman Tanrım, bu an hakkında bir sezgim vardı" ve sonra o an gerçekleşiyor ve "Vay canına, bu ne demek?" diyorsunuz. Ya bunu planlayabilseydiniz? Doğru duydunuz, ya bu sezgi motoru o kadar özel olsaydı ki, önünüzdeki potansiyel olasılıklar hakkında size bir ipucu verebilseydi? Bu örneği birçok kez verdim:

Kartopu tepeden aşağı yuvarlanmaya başlar ve bu sensin. Tepeden aşağı yuvarlanırken aslında bir kartopu olduğunu veya bir tepeden aşağı yuvarlandığını fark etmiyorsun, ama eğer fark etseydin, izleyeceğin yolu tahmin edebilirdin. Çoğunuz bunu yapamıyor, ama ya yapabilseydin? Çünkü bir tepeden aşağı yuvarlanıyorsun ve artık bunu biliyorsun. Ve diyorsun ki, sola mı yoksa sağa mı adım atmalıyım? Bu falcılık mı, yoksa sağduyu mu sevgili dostum? Bu sezgi.

Ah, burada çok daha fazlası var ve size daha fazlasını anlatmak isteriz. Ve anlatacağız da. Bu güzel insan motorlarına, güçlerine, hoş geldin. Ama aslında bunlar motorlar. Sizi ileriye doğru itiyorlar ve onları ne kadar çok kullanırsanız o kadar sorunsuz çalışırlar sevgili dostlarım, doğru olmasalardı size bunları söylemezdim ve bu yüzden sevgili İnsanoğlu, Ben Kryon, hepinize aşığım ve öyle de olacak.

SEVGİ
DÜNYASI
KADIN OLMANIN Y
BERRAK DÜŞÜNC
EN KOYU BAĞNAZ
SEVGİ
DÜNYASI
SEVGİ
DÜNYASI
RUHSAL OLAYLARIN İNSAN YAŞ
İÇSEL DUYULARINI ANLATANLA
ENGELLER ve FİLTRELER
SEVGİ
DÜNYASI
ŞEFKATIN DORT YUZU
SADELİK
BUNALIM ÇAĞI
SEVGİ
DÜNYASI
DÜNYAYI
PAYLAŞTIĞIMIZ
DUYARLI
DOSTLARIMIZ
NEREDEYİZ, NE YAPMALIYIZ?
SEVGİYE ULAŞMAK ve
SEVGİ İLE YAŞAMAK